

๒๒๒
๒๒๒๒๒

ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนลีลาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์
ของ
ประวิทย์ แสงสว่าง

๒๒๒.๒๒๒.๒๒๒

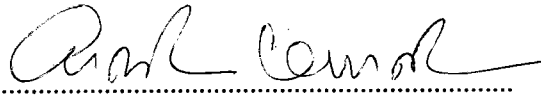
เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญาบัตรฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
พลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ผาณิต บิลมาศ)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธงชัย เจริญทรัพย์มณี)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

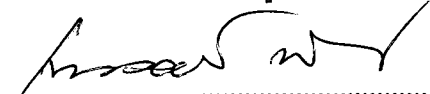
(รองศาสตราจารย์ ผาณิต บิลมาศ)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธงชัย เจริญทรัพย์มณี)

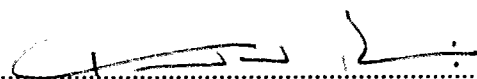
..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รองศาสตราจารย์ เทเวศร์ พิริยะพฤษ์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญาบัตรฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่ ๕๔ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยความเรียบร้อย และได้รับความกรุณาอย่างสูง
จากรองศาสตราจารย์ ผาณิต บิลมาศ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธงชัย เจริญทรัพย์มณี กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ได้สละเวลา
ให้คำแนะนำตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนงานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี
ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ เทเวศร์ พิริยะพฤษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล
ที่ได้กรุณาเป็นกรรมการสอบปริญญานิพนธ์ในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ พัฒนพงษ์ สมบัติรักษ์ หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย
โรงเรียนสุวรรณสุทธาราม อาจารย์ จำลอง รอดสุข โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขน
อาจารย์ สมบูรณ์ ดาวประดับวงษ์ หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย โรงเรียนวัดนวลนรดิศ
อาจารย์ ขวัญไชย วุฒิชัยติ หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี
อาจารย์ อนันต์ ปัญญาคำเลิศ หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา
ผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดกรุงเทพมหานคร
ที่สนับสนุนและให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

สุดท้ายผู้วิจัยขอเทอดพระคุณ คุณพ่อชาญ แสงสว่าง คุณแม่ประทุม แสงสว่าง ครู
และอาจารย์ที่เคารพ คุณอัมพร แสงสว่าง นายอัครพล แสงสว่าง เด็กชายอัครพงศ์ แสงสว่าง
ที่เป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยจนสามารถประสบความสำเร็จในครั้งนี้

ประวิทย์ แสงสว่าง

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	คำนำ.....	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	2
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	3
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	3
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย.....	5
	งานวิจัยในต่างประเทศ.....	29
	งานวิจัยในประเทศไทย.....	31
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	34
	แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง.....	34
	ประชากร.....	34
	กลุ่มตัวอย่าง.....	34
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	35
	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	36
	การจัดกระทำกับข้อมูล.....	38
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า.....	39
	ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล.....	39
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40

บทที่	หน้า
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ	47
บทย่อ	47
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	47
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง	47
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	47
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
สรุปผลการศึกษาวิจัย	48
อภิปรายผล	49
ข้อเสนอแนะ.....	50
 บรรณานุกรม	 51
 ภาคผนวก	 61
 ประวัติย่อของผู้วิจัย	 82

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	34
2	แสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากการทดสอบ ทักษะลีลาศนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร ในแต่ละรายการ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน (เพศชาย 200 คน เพศหญิง 200 คน)	40
3	ค่าความเชื่อมั่นของมาตราส่วนประเมินค่าทางลีลาศสำหรับนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาตอนปลายที่ ลลิลลา ธรรมานุชิต สร้างขึ้น ผู้วิจัยนำไปทำการ ทดสอบซ้ำ (Test-Retest) โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน (ชาย 30 คน หญิง 30 คน).....	41
4	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเลขคณิต โดยใช้สถิติที (t-test Independent) ของชาย, หญิง ประเภทเดี่ยว, คู่ จังหวะ ซา ซา ซ่า, แทงโก้ ($N_1 = 200, N_2 = 200$)	42
5	เกณฑ์คะแนนดิบ การลีลาศของชาย ประเภทเดี่ยวจังหวะ ซา ซา ซ่า	43
6	เกณฑ์คะแนนดิบ การลีลาศของหญิง ประเภทเดี่ยว จังหวะ ซา ซา ซ่า	43
7	เกณฑ์คะแนนดิบ การลีลาศของชาย ประเภทคู่ จังหวะ ซา ซา ซ่า	44
8	เกณฑ์คะแนนดิบ การลีลาศของหญิง ประเภทคู่ จังหวะ ซา ซา ซ่า	44
9	เกณฑ์คะแนนดิบ การลีลาศของชาย ประเภทเดี่ยว จังหวะ แทงโก้	45
10	เกณฑ์คะแนนดิบ การลีลาศของหญิง ประเภทเดี่ยว จังหวะ แทงโก้	45
11	เกณฑ์คะแนนดิบ การลีลาศของชาย ประเภทคู่ จังหวะ แทงโก้	46
12	เกณฑ์คะแนนดิบ การลีลาศของหญิง ประเภทคู่ จังหวะ แทงโก้	46

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

มนุษย์มีความจำเป็นที่จะต้องอยู่ร่วมกันในสังคมที่กำลังพัฒนาเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วทั้งด้านการศึกษา เทคโนโลยี การติดต่อประสานงานกันระหว่างภายในหน่วยงานเดียวกัน ระหว่างหน่วยงาน เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคม สิ่งแวดล้อมของสังคม อยู่ในสังคมได้อย่างสง่างามและมีความสุข การสนทนา การพบปะสังสรรค์กันในการเข้าสังคมเนื่องในโอกาสที่แตกต่างกันเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะเข้าร่วมกิจกรรมที่กลุ่มสมาชิกจัดขึ้น เช่น งานลีลาศ งานบอลล์ งานเลี้ยงต่าง ๆ ที่จัดเป็นสากลนียม บุชเชอร์และเคอนิก (Bucher and Koenig. 1978.) กล่าวไว้ว่า “พัฒนาการทางด้านสังคมเกี่ยวข้องกับการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นและควบคุมตนเองให้เป็นพลเมืองดี วิชาพลศึกษามีส่วนช่วยในเรื่อง การฝึกเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี” จึงเป็นแรงผลักดันให้สถานศึกษาในหน่วยงานของรัฐเห็นความสำคัญ เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมที่กำลังเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว การจัดการเรียนการสอนวิชาลีลาศให้กับนักเรียนเพื่อให้ความรู้และประสบการณ์ในการเข้าสังคมด้วยความมั่นใจ และลีลาศเป็นการแสดงออกอย่างมีศิลปะ โดยเน้นการเคลื่อนไหวของร่างกายที่สวยงามประกอบกับจังหวะดนตรี ทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินผ่อนคลายความตึงเครียดทางร่างกายและจิตใจ

ลีลาศเป็นกิจกรรมทางพลศึกษาที่จัดให้มีการเรียนการสอนนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพราะเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน และเป็นการเตรียมตัวนักเรียนสำหรับการเข้าสู่สังคมในชีวิตจริงที่ผู้เรียนจะพบในภายภาคหน้า การจัดการเรียนการสอนนั้นก็มีปัญหาในการวัดผลและประเมินผลทางพลศึกษาที่เป็นการวัดพฤติกรรมที่นักเรียนได้แสดงออกมาโดย การลีลาศที่ขาดความต่อเนื่องของทักษะที่นักเรียนได้เรียนไปแล้วซึ่งผู้วิจัยทำหน้าที่สอนลีลาศในโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร พบว่าปัญหาในการเรียนการสอนลีลาศนั้นนักเรียนมีระดับความสามารถที่ไม่เท่ากัน ต้องการสร้างเกณฑ์ระดับความสามารถของนักเรียนที่เรียนลีลาศในแต่ละโรงเรียนให้อยู่ในระดับเดียวกัน เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์การเรียนการสอนอย่างแท้จริง

สภาพปัญหาในการวัดผลและประเมินผลการเรียนลีลาศนั้นเป็นการวัดพฤติกรรมที่ต่อเนื่อง สวยงาม การนำการตามที่ดีของคูลีลาศตลอดจนอารมณ์ที่แสดงออกมาถึงความมั่นใจในการลีลาศ หลักเกณฑ์ที่ครูพลศึกษานำไปวัดและประเมินผลนั้นมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไปตามสภาพการณ์และประสบการณ์ของตัวครูพลศึกษาเอง เช่น เพศ สถาบัน ความชอบของผู้เรียนในแต่ละจังหวัดและทักษะเบื้องต้นของการลีลาศ นอกจากนั้นการสอนระดับทักษะที่แตกต่างกันของตัวครูพลศึกษาเองก็อาจไม่เท่ากัน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ที่นักเรียนได้เรียนไปแล้วนำมาเปรียบเทียบกับระหว่างโรงเรียนก็แตกต่างกันออกไป

ฉะนั้นการวัดผลและประเมินผลทางพลศึกษาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนจะวัดผลให้ตรงตามเนื้อหา สามารถให้คะแนนนักเรียนแต่ละคนได้ถูกต้อง และมีความยุติธรรม เพื่อทราบถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน รวมถึงการพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาของผู้เรียนและจะเป็นประโยชน์อย่างมากที่ครูพลศึกษาได้นำเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลที่ถูกต้องมาใช้เพื่อให้เกิดการยอมรับของนักเรียน ครู ผู้ปกครองและฝ่ายบริหาร

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยพบว่า งานวิจัยเรื่องการสร้างมาตรฐานประเมินค่าความสามารถทางลีลาศในระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย ผู้ทำการวิจัย ลลิลลา ธรรมานุชิต ทำการวิจัยในปีพ.ศ. 2538 นำมาวัดผลและประเมินผลความสามารถของนักเรียนในการเรียนการสอนลีลาศในสถานศึกษาได้ เพื่อเป็นแนวทางและมีมาตรฐานในการวัดผลที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อผลสัมฤทธิ์ที่แท้จริงในการเรียนการสอนวิชาลีลาศของครูพลศึกษาต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อทราบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนลีลาศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนลีลาศของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร
3. สร้างเกณฑ์ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนลีลาศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

อึ้ง

1. ทราบความสามารถทางการเรียนลีลาศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร
2. ทราบความแตกต่างความสามารถทางการเรียนลีลาศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร
3. ได้เกณฑ์ เกณฑ์ปกติผลสัมฤทธิ์การเรียนลีลาศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร
4. ผลของการวิจัยจะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ สำหรับการเรียนการสอนลีลาศในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนวิชาลีลาศ
5. ทำให้มีมาตรฐานส่วนประเมินค่าความสามารถทางลีลาศที่เป็นมาตรฐานและเหมาะสมกับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
6. สามารถใช้มาตรฐานส่วนประเมินค่าความสามารถทางลีลาศเป็นเครื่องมือในการแบ่งระดับความสามารถและการแบ่งกลุ่มนักเรียนในชั้นเรียน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1,464 คน ชาย 548 คน หญิง 916 คน

กลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้คือ นักเรียนชายและหญิงที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2542 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กลุ่มที่ 1, 2, 4, 8, 9 กรุงเทพมหานคร

กลุ่มที่ 1	โรงเรียนสุวรรณสุทธาราม	ชาย 40 คน	หญิง 40 คน
กลุ่มที่ 2	โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา	ชาย 40 คน	หญิง 40 คน
กลุ่มที่ 4	โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภช บางเขน	ชาย 40 คน	หญิง 40 คน
กลุ่มที่ 8	โรงเรียนวัดนวลนรดิศ	ชาย 40 คน	หญิง 40 คน
กลุ่มที่ 9	โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี	ชาย 40 คน	หญิง 40 คน
กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน		ชาย 200 คน	หญิง 200 คน รวมทั้งหมด 400 คน

2. ตัวแปรที่จะศึกษา คือ

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ นักเรียนแยกตามเพศ

2.2 ตัวแปรตาม คือผลสัมฤทธิ์ในการเรียนลีลาศของนักเรียนระดับ

มัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนลีลาศ หมายถึง ความรู้ความสามารถของผู้เรียนที่ได้รับจากการเรียนการสอนวัดจากคะแนนที่ได้จากการสอบปฏิบัติภายหลังการเรียนลีลาศครบตามเนื้อหาการเรียนการสอนแล้ว จากแบบประเมินค่าความสามารถทางลีลาศของ ลลิลลา ธรรมานูชิต (2538 : 76-81)

2. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ปีการศึกษา 2542

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวัดผลและประเมินผล

การวัดผลและประเมินผล เป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างหนึ่งในบทบาทของ ครู-อาจารย์ เพื่อทราบถึงผลการเรียนที่นักเรียนได้เรียนไปแล้วว่าได้ผลตามเป้าหมายและ วัตถุประสงค์ที่ได้เตรียมไว้หรือไม่ที่ครู-อาจารย์ผู้สอนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของ การวัดผลและประเมินผลที่ถูกต้องตามจุดมุ่งหมายของการสอน โดยมีผู้ให้ความหมายของ การวัดผลและประเมินผล ดังนี้

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2536 : 404) ระบุว่ากระบวนการในการหาปริมาณของ การพัฒนาหรือปริมาณของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอนเป็นปริมาณที่อาจวัดได้ อย่างง่ายและเห็นได้ชัดเจน ไม่ซับซ้อน เช่น การชั่งน้ำหนัก การวัดส่วนสูง การวัด ความยาว สิ่งเหล่านี้มีเครื่องมือมาตรฐานใช้วัดอยู่แล้วและสามารถวัดได้ตรง ๆ คือ เทปวัด เครื่องชั่งน้ำหนัก ส่วนปริมาณที่ไม่สามารถมองเห็นได้โดยตรงคือ พัฒนาการด้าน พฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เช่น ความรู้ ความสามารถในการ เคลื่อนไหว ความรู้สึกต่าง ๆ ในการวัดจะต้องสร้างสภาพการณ์ (การทดสอบ) ให้ผู้ที่ ถูกวัดแสดงพฤติกรรมที่มีอยู่ออกมาให้วัดเสียก่อนจึงจะรู้ถึงปริมาณได้ เช่น การวัดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะคิด อาจใช้การตั้งคำถาม การสัมภาษณ์ หรือการให้เขียนตอบ การวัด ทักษะและสมรรถภาพก็ต้องใช้แบบทดสอบเฉพาะให้ผู้ที่ถูกวัดแสดงพฤติกรรมออกมา เป็นต้น ในการวัดผลจึงใช้แบบทดสอบต่าง ๆ ทำการวัดให้ตรงกับจุดมุ่งหมาย

ส่วนการประเมินผลนั้น เป็นการนำเอาผลหรือปริมาณที่ได้จากการวัดผลมา เปรียบเทียบกับเกณฑ์หรือมาตรฐานอย่างอื่นที่มีลักษณะเดียวกัน เพื่อต้องการดูว่าผู้ที่ ถูกประเมินผลนั้นดีหรือไม่มากนักเพียงใด อาจกล่าวได้ว่าการประเมินผลเป็นการหา คุณภาพของผลที่ได้มาจากการวัดผลด้วยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์หรือมาตรฐานที่มีอยู่แล้ว หรือมาตรฐานที่กำหนดขึ้นมานั้นเอง เกณฑ์หรือมาตรฐานดังกล่าวอาจได้มาจากค่านิยมของ สังคม ความเห็นของคนส่วนมากหรือจากการวิจัยก็ได้

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สุนันท์ ศลโกสุม (ม.ป.ป. : 116) ให้ความหมายของคำว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic achievement) หมายถึงคุณลักษณะและความสามารถของบุคคลที่เกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกฝนอบรม หรือจากการสอน

ไพศาล หวังพานิช (2523 : 137) อธิบายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึงคุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอื่นเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์ของการเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกอบรม หรือเกิดจากการสอน

องค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เพรสคอตท์ (Prescott. 1961 : 14-51) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลของผลสำเร็จทางการเรียนของนักเรียนทั้งในและนอกโรงเรียนไว้หลายองค์ประกอบ เช่น องค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสังคม องค์ประกอบทางความสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนวัยเดียวกัน และองค์ประกอบในด้านการปรับตัว เป็นต้น แต่ละองค์ประกอบก็ส่งผลต่อผลสำเร็จทางการเรียนต่างกัน บางองค์ประกอบเป็นส่วนส่งเสริม แต่บางองค์ประกอบเป็นอุปสรรคต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ถ้าหากองค์ประกอบใดเป็นอุปสรรคต่อการเรียนก็ย่อมทำให้นักเรียนไม่อาจใช้ความสามารถได้เต็มที่ตามความสามารถที่มีอยู่ องค์ประกอบที่เนื่องมาจากปัญหาส่วนตัวก็เป็นอีกด้านหนึ่งที่สำคัญ ด้วยเหตุที่สภาพสังคมที่มีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตเพียงแต่จะมากหรือน้อยกว่ากันเท่านั้น

แซนฟอร์ด (Sanford. 1965 : 195) ได้รายงานไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแม้ว่าจะมีความสัมพันธ์กับสติปัญญา โดยที่สติปัญญาสามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดีกว่าการใช้แบบวัดชนิดอื่น ๆ แต่มิได้หมายความว่าทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างสมบูรณ์ ฉะนั้นจึงไม่ควรยึดเพียงแต่สติปัญญาของนักเรียนเพียงอย่างเดียวจะต้องคำนึงถึงอิทธิพลด้านอื่น ๆ ด้วย เช่น อิทธิพลของแรงจูงใจ (Motivation) ความสนใจ (Interests) นิสัยการทำงาน (Work Habits) ความสามารถพิเศษ (Special Abilities)

สมชัย วงษ์นายะ (2524 : 10-37) ได้ศึกษาถึงตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ได้กล่าวไว้ว่า ในปัจจุบันนักการศึกษาและนักจิตวิทยาได้สนใจองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และยอมรับว่าการที่บุคคลมีระดับสติปัญญาเท่ากัน ไม่จำเป็นว่าจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากันเพราะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา (Intelligence Factor) และองค์ประกอบทางด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา (Non-intelligence Factor) ซึ่งเขาได้กำหนดองค์ประกอบที่ศึกษาดังนี้

1. องค์ประกอบด้านสติปัญญา
 - 1.1 ความถนัดทางการเรียน
 - 1.2 ความสามารถในการแก้ปัญหา
2. องค์ประกอบด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา
 - 2.1 ปัญหาส่วนตัว
 - 2.2 พฤติกรรมทางด้านความรู้สึก (ทัศนคติ)
 - 2.3 ความสนใจ
 - 2.4 แรงจูงใจ
 - 2.5 ความวิตกกังวล

มาตราส่วนประมาณค่า

ผาณิต บิลมาศ (2530 : 18) ได้กล่าวถึงหลักในการสร้างมาตราส่วนประมาณค่าไว้ดังนี้

1. เลือกเกณฑ์
2. เลือกข้อกระทงในแบบวัด
3. การหาค่าความเชื่อมั่นและความเป็นปรนัยของข้อกระทง
4. หาค่าความเที่ยงตรงของข้อกระทงและทั้งฉบับ
5. สร้างเกณฑ์มาตรฐาน
6. เขียนรายงานเกี่ยวกับการวัดผลและผลที่ได้

การประมาณค่า (Ratings) เกือบจะเป็นวิธีเดียวที่ใช้วัดในเรื่องการเต้าน้ำและใช้ในการประเมินความสามารถในทักษะต่าง ๆ และแบบต่าง ๆ ของการเต้าน้ำ นักเรียนอาจจะได้รับการประเมินในเรื่องการตอบสนองต่อจังหวะต่าง ๆ ในการแสดงการเคลื่อนไหว

พื้นฐานต่าง ๆ เช่น การกระโดดสลับเท้า (Skip) การกระโจน (Leap) การเคลื่อนไหวแบบสวิง (Swinging Movement) ในเรื่องการแสดงแบบของการเต้นรำ เช่น วอลซ์ (waltz) ชาติช (Schottische) โพลก้า (Polka) ฟอกซทรอท (Foxtrot) หรือว่าในเรื่องการแสดงทั้งหมด เช่น การเต้นรำพื้นเมือง (Folk Dance) การเต้นรำรูปสี่เหลี่ยมจตุรัส (Square Dance) การประเมินกลุ่มเล็ก ๆ ทำได้ง่ายกว่า แต่เพื่อที่จะให้คนรู้สึกอายน้อยลง อาจจะให้คนหลายคนเต้นรำอยู่ด้วยในขณะที่มีเพียงไม่กี่คนที่กำลังถูกตัดสินอยู่ มาตราส่วนประมาณค่า (Ratings Scale) เกี่ยวกับทักษะการเต้นรำอาจจะแบ่งได้ดังต่อไปนี้

5 คะแนน เท่ากับดีมาก หมายถึงผู้เต้นรำมีจังหวะที่แม่นยำ และมีทักษะที่คล่องแคล่วในขั้นตอนที่เกี่ยวข้อง รูปร่างแบบของการเต้นรำ ตำแหน่ง ทิศทาง และรู้ลำดับขั้นตอนของการเต้นซึ่งแสดงให้เห็นถึงความมั่นใจ และความสนุกสนาน ตลอดจนแสดงออกถึงความมีน้ำใจในการเต้นรำ

4 คะแนน เท่ากับดี หมายถึง ผู้เต้นรำแสดงออกในรูปของแบบ จังหวะและลำดับขั้นตอนได้อย่างถูกต้อง แต่ยังมีขาดความนิ่มนวล และความเป็นธรรมชาติ

3 คะแนน เท่ากับ ปานกลาง หมายถึง ผู้เต้นรำแสดงการเต้นรำได้อย่างถูกต้อง มีข้อผิดพลาดบ้างเล็กน้อย ซึ่งเขาสามารถจะแก้ไขได้เองหรือโดยการเตือน หรือชี้แนะจากผู้เต้นรำคนอื่น และผู้เต้นรำก็รู้เรื่องของการเต้นรำดีพอที่จะสนุกสนานไปกับการเต้นรำนั้น

2 คะแนน เท่ากับ ต่ำ หมายถึงผู้เต้นรำสามารถแสดงขั้นตอนพื้นฐานที่เกี่ยวข้องและสามารถจะเต้นรำได้ดีพอสมควรโดยการนำของกลุ่มเต้นรำหรือผู้เต้นรำคนอื่น ๆ ในเรื่องของจังหวะ เขายังทำผิดบ้างเป็นบางครั้งบางคราวและเขายังไม่สามารถจะปรับตัวใหม่ได้ทันทีที่เขาอาจจะสนุกกับการเต้นรำหรือไม่ก็ได้ ขึ้นอยู่กับว่าเขารู้สึกไม่สบายใจเกี่ยวกับข้อผิดพลาดที่เขาทำลงไปหรือไม่

1 คะแนน เท่ากับ ต่ำมาก หมายถึงผู้เต้นรำยังแสดงการเต้นรำได้ไม่ดี เขาเกือบจะต้องขึ้นอยู่กับคนอื่นอยู่ตลอดเวลาที่จะต้องคอยเตือนหรือชี้แนะเรื่องการลำดับจังหวะก็ไม่แม่นยำ และจะเห็นได้ชัดว่าเขาไม่รู้ตัวเลยว่าจังหวะของตนไม่แม่นยำ

ความรู้เกี่ยวกับลีลาศ

ธงชัย เจริญทรัพย์มณี ได้กล่าวว่า คนไทยเรานิยมเรียกการลีลาศว่าเต้นรำมานานแล้ว ลีลาศ หมายถึง การเต้นรำของกลุ่มชายหญิงตามจังหวะดนตรี ที่มีแบบอย่างและลวดลายการเดินเฉพาะตัว มีใช้เพื่อแสดงให้คนดู ลีลาศเป็นกิจกรรมที่แสดงออกอย่างมีศิลปะ โดยเน้นการใช้เท้าเป็นหลักและร่างกายส่วนอื่น ๆ เป็นรอง เคลื่อนไหวให้เข้ากับจังหวะดนตรี เป็นกิจกรรมทางสังคมที่นอกจากจะเป็นการออกกำลังกาย ทำให้ร่างกาย

แข็งแรงสมบูรณ์แล้วยังก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน ทำให้มีชีวิตชีวาช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดทั้งทางร่างกายและจิตใจได้เป็นอย่างดี ลีลาศเป็นกิจกรรมที่สามารถใช้เป็นสื่อในการเข้าสังคมได้เป็นอย่างดี และเป็นศิลปะสากลที่สังคมยอมรับกันทุกวงการทั่วโลก

ลีลาศเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่เต็มไปด้วยความละเอียดอ่อนสุนทรีย์ภาพ ประกอบด้วยเทคนิคและลีลาอันชวนให้เพลิดเพลิน มีชีวิตชีวา เราจะพบว่าในงานรื่นเริงสังสรรค์หรืองานมงคลต่าง ๆ จะมีลีลาศเป็นสิ่งเชื่อมโยงงานนั้น ๆ ให้ต่อเนื่อง ทำให้ผู้ร่วมงานได้มีโอกาสผ่อนคลายอารมณ์และสนุกสนานร่วมกัน

ลีลาศ เป็นที่ยอมรับเข้าสู่สังคมทุกวงการ เป็นศาสตร์และศิลป์ที่นอกจากทำให้คนเราได้ผ่อนคลายอารมณ์ และได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้ว ยังได้รับประโยชน์ด้านสุขภาพด้วย เป็นกีฬาที่ทำให้ได้ออกกำลังกายและได้รับความบันเทิงทางจิตใจควบคู่กันไป สามารถให้เราสัมผัสได้ทั้งทางหู ทางตาและทางกายพร้อม ๆ กันได้เท่าลีลาศ รูปแบบของการลีลาศ แบ่งออกได้เป็น 2 รูปแบบ คือ

1. ลีลาศเพื่อการนันทนาการ (Ballroom Dancing for Recreation)
2. ลีลาศเพื่อการแข่งขัน (Ballroom Dancing for Sport's Competition)

ลีลาศเพื่อการนันทนาการ

ลีลาศเพื่อการนันทนาการนั้นมีความมุ่งหมายที่จะใช้ลีลาศเป็นสื่อถึงความสนใจของบุคคล ให้เข้าร่วมกิจกรรม จะเห็นได้ว่าการจัดงานรื่นเริงในโอกาสต่าง ๆ เช่น งานพบปะสังสรรค์ งานฉลองในวาระสำเร็จการศึกษา งานราตรีสโมสร ฯลฯ ล้วนแล้วแต่มีลีลาศเป็นส่วนประกอบทั้งสิ้น การลีลาศในรูปแบบนี้มักจะไม่ค่อยยึดติดหรือคำนึงถึงเรื่องรูปแบบมากเท่าไรนัก เพียงแต่อาศัยหรือยึดจังหวะและทำนองประกอบก็พอ ส่วนลีลาท่าทางหรือลวดลายต่าง ๆ ในการเคลื่อนไหวเน้นที่ความสนุกสนานและความพึงพอใจของคู่เต้นรำเป็นสำคัญ

ลีลาศเพื่อการแข่งขัน

ลีลาศเพื่อการแข่งขันนั้นจะคำนึงถึงรูปแบบที่ถูกต้องตามเทคนิควิธี มีความสง่างามตามหลักการของการเคลื่อนไหวตามธรรมชาติเป็นสำคัญ มีสมาคมลีลาศหลายประเทศรวมทั้งประเทศไทยได้ร่วมกันส่งเสริมลีลาศให้มีการพัฒนา และพยายามจัดให้เป็นรูปแบบของการกีฬา โดยมีแนวความคิดว่า ลีลาศคือกีฬาชนิดหนึ่งที่ให้ทั้งความบันเทิงและสุขภาพพลานามัยเป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังได้ร่วมกันจัดการแข่งขันลีลาศขึ้นในหลาย ๆ ระดับทั้งภายในประเทศ และระหว่างประเทศ ทั้งประเภทอาชีพและประเภทสมัครเล่น

ในปัจจุบันสมาคมลีลาศของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกได้รวมตัวกันเพื่อพยายามที่จะผลักดันให้ลีลาศได้รับการบรรจุเข้าเป็นกีฬาชนิดหนึ่งในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก จึงเป็นที่หวังกันว่าลีลาศจะได้รับการสนับสนุนมากขึ้น และขยายขอบเขตของความนิยมออกไปอย่างกว้างขวางในอนาคต ในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 14 ลีลาศก็บรรจุเข้าเป็นกีฬาเข้าทำการแข่งขันด้วย (ธงชัย เจริญทรัพย์มณี. 2538 : 1-3)

ขอบข่ายของการลีลาศ

ขอบข่ายของลีลาศ ทวีพงษ์ กลิ่นหอม ได้กล่าวถึง สภากาการลีลาศระหว่างชาติ (International Council of Ballroom Dancing) ได้รวบรวมประเภทของการลีลาศ โดยจัดทะเบียนชื่อจังหวัด และท่าทางการลีลาศไว้ และได้แบ่งการลีลาศออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. ประเภทบอลรูม (Ballroom Dancing)
2. ประเภทลาติน อเมริกัน (Latin American Dancing)

ประเภทบอลรูม เป็นประเภทที่ใช้จังหวะ ช้า นุ่มนวลสง่างาม ลำตัวจะตั้งตรง จะพบการลีลาศแบบนี้ในพวกขุนนางอังกฤษ จนเรียกกันติดปากว่า เป็นการลีลาศแบบผู้ดีอังกฤษ มี 5 จังหวะคือ

1. จังหวะ ควิกสเตป (Quick Step)
2. จังหวะ วอลซ์ (Waltz)
3. จังหวะ ควิก วอลซ์ (Quick Waltz)
4. จังหวะ สโลว์ ฟอกซ์ ทรอต (Slow Fox - Trot)
5. จังหวะ แทงโก้ (Tango)

ประเภท ลาติน อเมริกัน เป็นการลีลาศค่อนข้างเร็ว ใช้ความคล่องแคล่วว่องไว ส่วนใหญ่จะใช้ ไหล่ เอว สะโพก เข้า ข้อเท้า เวลาเต้นจะแสดงท่าทางออกหมัด ท่วงทำนองของเพลงแตกต่างกันออกไปตามแต่ละจังหวะ มีทั้งเร้าใจ สนุกสนานร่าเริง มี 5 จังหวะคือ

1. คิวบันรุมบ้า (Cuban Rumba)
2. ชา ชา ช่า (Cha Cha Cha)
3. แซมบ้า (Samba)
4. ไจฟว์ (Jive)
5. พาโซโดเบิล (Paso Doble)

ปัจจุบันได้จัดประเภทลีลาศอีกประเภทหนึ่ง เป็นประเภทเบ็ดเตล็ด (Social Dance) โดยรวบรวมเราลีลาศที่เกิดขึ้นใหม่ ๆ ที่ยังไม่มีกรยอมรับกันระดับสากล หรือ ลีลาศที่เกิดขึ้นในประเทศและไม่แพร่หลายในระดับสากล ประกอบด้วยจังหวะต่าง ๆ ดังนี้

1. บีกิน (Beguin)
2. อเมริกันรัมบ้า (American Rumba)
3. ดิสโก (Disco)
4. ตลุงแท้มโป (Taloong Tempo)
5. กัวารซ่า (Quaracha)
6. แมมโบ (Mambo)
7. คาลิปโซ (Calypso)
8. ร็อก แอนด์ โรล (Rock and Roll)
9. ออฟบีท (Off-Beat)
10. ทวิส (Twist)
11. บัม (Bump)
12. ฮัสเทิล (Hustle)

ประโยชน์ของการลีลาศ

1. ก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน
2. ช่วยให้มีบุคลิกภาพในด้านการเคลื่อนไหวสวยงามขึ้น
3. ช่วยให้คนกล้าแสดงออกในทางดีงาม เชื่อมมั่นในตนเอง
4. ช่วยให้มีสัมพันธไมตรีกว้างขวางขึ้น ช่วยให้เข้าสังคมได้ดี
5. ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดทั้งทางร่างกายและจิตใจ
6. เป็นกิจกรรมออกกำลังกาย ช่วยให้มีความสมรรถภาพทางกายดีขึ้น
7. ช่วยจรรโลงวัฒนธรรมในทางที่ดีมีให้เสื่อมสูญ
8. ช่วยสนองความต้องการตามธรรมชาติของมนุษย์ ซึ่งก่อให้เกิดความพึงพอใจขึ้น
9. เป็นกิจกรรมสันทนาการที่ทำให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
10. ช่วยส่งเสริมสุขภาพทั้งทางกายและจิตใจให้สมบูรณ์อันทำให้เกิดชีวิตยืนยาวและมีความสุข
11. เป็นกิจกรรมที่ช่วยแก้ไขข้อบกพร่องทางกาย ทั้งยังช่วยเสริมสร้างทรวดทรงท่าทาง และ มารยาทในสังคม ก่อให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองต่อคนหมู่มาก
12. เป็นกิจกรรมสื่อสารสัมพันธ์ของสังคมทั้งชายและหญิงเข้าร่วมกันได้

มารยาทในการลีลาศ

การลีลาศมีอิทธิพลโดยตรงที่เป็นกิจกรรมของสังคมและเข้าสู่สังคมได้อย่าง สะดวกสบาย ความกลัวเป็นอุปสรรคสำคัญยิ่งของการลีลาศ โดยไม่ทราบว่าจะพูดหรือ ปฏิบัติอย่างไร เกิดความกระตือรือร้นและเกรงว่าจะทำอะไรผิด สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดความ ไม่มั่นใจไม่อบอุ่นใจซึ่งมีผล ความรู้สึกเหล่านี้จะทำลายความสนุกสนานจากการลีลาศ เรา สามารถจะเอาชนะความวิตกกังวลเหล่านี้ให้หมดไปได้ และทำให้เกิดความมั่นใจการเรียน หรือการลีลาศ โดยแนะนำมารยาทในการลีลาศให้ทราบ

มารยาทในการลีลาศอยู่ในความรับผิดชอบของทุกคน โดยเป็นคู่ลีลาศที่ดีซึ่งกัน และกัน และยึดถือปฏิบัติร่วมกันในสิ่งต่อไปนี้

1. ระมัดระวังเกี่ยวกับการแต่งกายให้ถูกต้องตามโอกาส ซึ่งจะก่อให้เกิด ความมั่นใจในบุคลิกภาพของตนเองไม่เก้อเขิน
2. ให้ความสนใจเป็นพิเศษกับคู่ลีลาศของตน แสดงความเป็นมิตร และทำที่ที่ ยิ้มแย้มแจ่มใสจะทำให้คู่ลีลาศเกิดความอบอุ่นใจ
3. ช่วยกันปกปิดปัญหาที่เกิดขึ้น และมองข้ามจุดอ่อนซึ่งกันและกัน กล่าวคำ ชมไม่ใช่แสดงอาการเบื่อหน่าย หรือผลออกไปจากการลีลาศ
4. หากมีข้อผิดพลาด ควรกล่าวคำขอโทษซึ่งกันและกัน และยกย่อง แสดงออกถึงความร่าเริง ฟังพอใจที่ได้มีโอกาสลีลาศร่วมกัน
5. สุภาพสตรีไม่ควรปฏิเสธการขอลีลาศจากสุภาพบุรุษ เว้นแต่จะมีข้อ ปฏิเสธที่มีเหตุผลเพียงพอ หากปฏิเสธแล้วจะต้องปฏิเสธกับทุกคนในจังหวะเดียวกัน
6. ไม่ ควรร้องเพลง หรือแสดงออกอย่างอื่นในขณะที่ลีลาศ
7. ไม่เข้าไปขอลีลาศกับบุคคลอื่นบนฟลอร์
8. บางขณะอาจมีการสลับคู่ขณะลีลาศ ทุกคนควรยอมรับความเอื้อเฟื้อ และมิตรภาพจากบุคคลอื่น ถ้าหากไม่สมัครใจที่จะสลับคู่เต้น ควรออกไปจากฟลอร์ก่อนที่จะ มีการสลับคู่
9. ไม่ควรสูบบุหรี่ หรือเคี้ยวหมากฝรั่ง หรือขบเคี้ยวของใด ๆ ในขณะที่ลีลาศ
10. สุภาพบุรุษควรจับมือ แขน หรือยื่นมือให้สุภาพสตรีจับด้วยกิริยาที่สุภาพ เพื่อที่จะพาคู่ลีลาศไปบนฟลอร์ลีลาศ ถ้าริมฟลอร์มีคนมาก สุภาพบุรุษจะต้องนำหน้าและ ขอบทางเพื่อนำคู่ไปยังฟลอร์
11. คู่ลีลาศจะต้องเดินร่าไปตามทิศทางการลีลาศ และกฎเกณฑ์ของการลีลาศ แต่ละจังหวะอย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องไม่ลีลาศย้อนแนวลีลาศเป็นอันขาด
12. เป็นการไม่สุภาพที่จะจับคู่ลีลาศระหว่างเพศเดียวกัน

13. ไม่ควรลีลาศด้วยฟีกเกอร์ที่ใช้เนื้อที่มากในขณะที่มีคูลีลาศอื่น ๆ
แน่นฟลอร์
14. ทั้งสุภาพบุรุษและสุภาพสตรี ควรกล่าวขอบคุณซึ่งกันและกัน
ภายหลังจบการลีลาศ
15. ถือว่าเป็นการไม่เหมาะสมที่จะสอนหรือขอร้องให้คู่สอนฟีกเกอร์ใหม่ ๆ
ให้บนฟลอร์ลีลาศให้ออกไปนอกฟลอร์ลีลาศหากไม่คุ้นเคยกับจังหวะที่เต้น
16. การลีลาศจะต้องจับคู่ให้ถูกวิธี โดยละเว้นการแสดงออกที่ไม่
เหมาะสม เช่น การกอดรัดคูลีลาศแน่นเกินไปอันแสดงเป็นการเอาใจเปรียบคูลีลาศ
17. ในขณะที่ลีลาศอยู่นั้น หากจะพูดคุยกับบุคคลอื่นที่รู้จัก ควรแนะนำ
คูลีลาศของเราให้รู้จักด้วย
18. ถ้าหากที่โต๊ะของสุภาพสตรีที่เราต้องการลีลาศด้วยนั้น มีสุภาพบุรุษ
อยู่ด้วย ควรขออนุญาตจากสุภาพบุรุษนั้นก่อน และภายหลังการลีลาศจบ หรือเลิกก่อนเพลง
จบ ต้องนำสุภาพสตรีไปส่งให้ถึงที่นั่งเดิมพร้อมทั้งกล่าวขอบคุณสุภาพสตรีคูลีลาศ และ
สุภาพบุรุษที่โต๊ะนั้น
19. ในขณะที่กำลังลีลาศอยู่ไม่ควรทิ้งคูลีลาศของตนไปเฉย ๆ หรือหยุดเต้น
เพื่อพูดคุยกับบุคคลอื่น
20. ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ที่หัดลีลาศใหม่ ๆ ตามโอกาสที่เหมาะสมให้
สามารถลีลาศถูกวิธีและแบบแผน โดยไม่กีดขวางและรบกวนการลีลาศของคู่อื่น ๆ
21. สุภาพบุรุษที่ไม่มีคูลีลาศ ไม่ควรไปแย่งคูลีลาศของคนอื่น
22. ในกรณีที่มีการเปลี่ยนคูลีลาศ ขณะที่เปลี่ยนคูสุภาพบุรุษจะต้องแนะนำให้
รู้จักสุภาพบุรุษที่มาขอเปลี่ยนคู่
23. พยายามลีลาศให้ถูกแบบแผน ไม่ออกกวาดลายมากเกินไป ซึ่งคูลีลาศ
อาจจะเต้นไม่ได้
24. สุภาพบุรุษไม่ควรลีลาศขณะมีเมาส์รา
25. ควรกล่าวขอบคุณเจ้าภาพเมื่องานเลิกและชมเชยเจ้าภาพตามสมควร

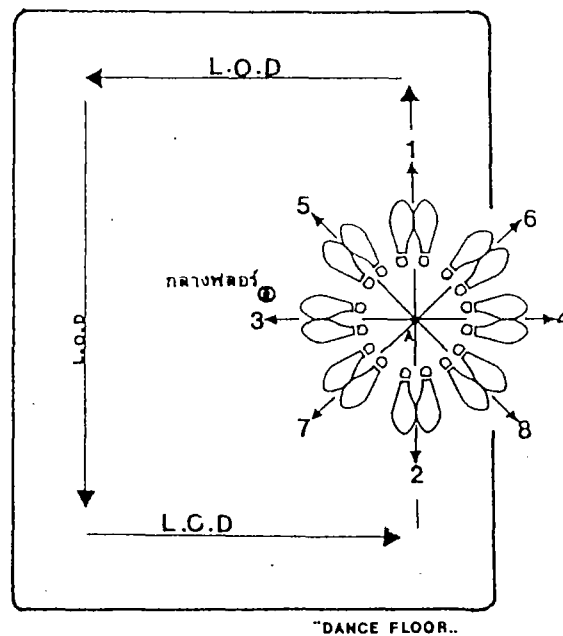
ทิศทางในการลีลาศ

เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่า ทิศทางทวนเข็มนาฬิกา เป็นทิศทางของการลีลาศ
ดังนั้นผู้ลีลาศจะต้องลีลาศไปตามทิศทางทวนเข็มนาฬิกา ซึ่งถือเป็นสากล ทั้งนี้เพื่อความ
เป็นระเบียบเรียบร้อยมิให้ไปชนกับคูลีลาศอื่น ๆ ทิศทางที่เดินไปดังกล่าวเรียกว่าแนวลีลาศ
หรือทิศทางการเดินรำ (Line of Dance) โดยทิศทางดังกล่าวจะเคลื่อนไปรอบ ๆ ฟลอร์
ประกอบด้วย 8 ทิศทาง คือ

1. ทิศทางตามแนวสี่ลาศ
2. ทิศทางย้อนแนวสี่ลาศ
3. ทิศทางเข้ากลางฟลอร์
4. ทิศทางเข้าสู่ฝ้า
5. ทิศทางเฉียงกลางฟลอร์ตามแนวสี่ลาศ
6. ทิศทางเฉียงฝ้าตามแนวสี่ลาศ
7. เฉียงกลางฟลอร์ย้อนแนวสี่ลาศ
8. ทิศทางเฉียงฝ้าย้อนแนวสี่ลาศ

ผู้ที่ฝึกหัดสี่ลาศ จะต้องจดจำทิศทางการสี่ลาศให้ได้ เพราะเป็นจุดกำหนดการเคลื่อนที่ของรูปแบบการเต้นรำต่าง ๆ ที่จะต้องกระทำอย่างถูกต้อง

ทิศทางในการสี่ลาศ

1. หันหน้าตามแนวเต้นรำ
2. หันหน้าย้อนแนวเต้นรำ
3. หันหน้าสู่กลางฟลอร์
4. หันหน้าสู่ฝ้าผนังห้อง
5. หันหน้าเฉียงกลางฟลอร์ตามแนวเต้นรำ
6. หันหน้าเฉียงฝ้าตามแนวเต้นรำ
7. หันหน้าเฉียงกลางฟลอร์ย้อนแนวเต้นรำ
8. หันหน้าเฉียงฝ้าย้อนแนวเต้นรำ

วิธีจับคู่ลีลาศ (The Hold)

การจับคู่ลีลาศเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เรียนลีลาศควรเอาใจใส่ให้มากเป็นพิเศษ เพราะถ้าจับคู่ลีลาศไม่ถูกต้อง นอกจากจะทำให้ไม่สง่างามแล้ว ยังทำให้การลีลาศไม่สัมพันธ์กัน ทำให้การนำ (Lead) หรือการตาม (Follow) เสียการทรงตัวไปด้วย ซึ่งอาจจะเหยียบเท้าซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะผู้ชายมีความสำคัญมาก ต้องศึกษาให้เข้าใจอย่างแท้จริง เพราะผู้ชายเป็นผู้นำในการลีลาศตลอดเวลาที่อยู่บนฟลอร์

การจับคู่ลีลาศตามหลักสากล ในแต่ละจังหวัดไม่เหมือนกัน ในจังหวัดบอรัม เช่น คิวคิสเตปวอลซ์จะจับเหมือนกัน ส่วนจังหวัดแทงโก้ และแบบลาตินอเมริกันก็มีความแตกต่างออกไปอีกเป็นลักษณะจำเพาะ ซึ่งจะได้อีกกล่าวในรายละเอียดเมื่อถึงจังหวัดนั้น ๆ

การจับคู่ของผู้ชาย (The Bold for Gentleman)

ยืนตัวตรงสันเท้าและปลายเท้าชิดกัน ส่วนของลำตัวจากเอวขึ้นไปเอนไปข้างหลังเล็กน้อยแต่ไม่แอ่นหน้าอก ส่วนของแขนงอกตามลักษณะของแต่ละคน

คำแนะนำต่อไปนี้จะช่วยให้ผู้ลีลาศปฏิบัติให้เกิดความสง่างาม และเพื่อให้เกิดความเข้าใจดีขึ้น จะอธิบายเป็นข้อ ๆ พร้อมทั้งภาพประกอบ

1. แขนซ้ายตั้งแต่ไหล่ถึงข้อศอกลาดเอียงลงเล็กน้อย และพยายามรักษาให้ข้อศอกเป็นเส้นตรงเดียวกับแผ่นหลัง ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นเสมอ คือปล่อยให้ข้อศอกเคลื่อนไปข้างหน้ามากเกินไป คือเคลื่อนเข้าหาผู้หญิงจนต้นแขนของผู้หญิงไปข้างหลัง

2. แขนซ้ายตรง ส่วนข้อศอกพับเอาด้านหน้าแขนเข้าหากันเล็กน้อย ดังนั้น มือจึงอยู่ใกล้ศีรษะมากกว่าข้อศอก มุมที่ข้อศอกคงที่ไม่เกร็ง การจับคู่ในลักษณะนี้จะทำให้ดูฝืดฝาย และไม่เป็นการขวางคู่ลีลาศอื่น

3. ฝ่ามือซ้ายหันไปข้างหน้า และจับมือขวาที่ข้อศอกด้วยการใช้นิ้วหัวแม่มือจับระหว่างนิ้วหัวแม่มือกับนิ้วชี้ ส่วนนิ้วที่เหลือโอบรอบด้านหลังมือขวาของผู้หญิงไว้

4. ข้อมือซ้ายเป็นเส้นตรงอันเดียวกับข้อศอกโดยไม่หักข้อมือ หลังมือจะอยู่สูงกว่าระดับข้อมือ

5. แขนขวาจากหัวไหล่ถึงข้อศอกลาดเอียงลงเกือบได้ระดับเดียวกับกับแขนซ้าย แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสูงของคู่ลีลาศด้วย ข้อศอกขวายื่นล้ำแนวไหล่ออกไปข้างหน้าเล็กน้อย ควรระวังอย่าให้ข้อศอกตกแนบกับลำตัว ซึ่งจะทำให้ฝ่ายหญิงวางแขนซ้ายไม่ถนัด และทำให้น่าดูยากด้วย

6. แขนขวาท่อนล่างยื่นมือไปโอบด้านหลังบริเวณใต้สับักซ้ายของผู้หญิง นิ้วทั้งห้าชิดกับปลายนิ้วอยู่ประมาณร่องหลังของหญิง ไม่ควรโอบรอบสีกมากนักจะทำให้ไหล่ขวาตกและคู่ลีลาศอึดอัด อุ้งมือแนบติดกับหลัง

7. ศีรษะตั้งตรง ไบหน้าหันไปทางซ้ายเล็กน้อย มองผ่านไปเหนือไหล่ขวาของผู้หญิง

8. ตำแหน่งที่ยืนกับคู่ ยืนห่างจากคู่เล็กน้อย ผู้ชายจะไม่ยืนตรงหน้าทีเดียว แต่จะให้ผู้หญิงยืนเยื้องไปทางขวาของผู้ชายเล็กน้อย ระวังไม่ให้เยื้องมากเกินไปจะทำให้เดินออกนอกคู่

การจับคู่ของผู้หญิง (The Bold Lady)

โดยปรกติการจับคู่ของผู้หญิง ขึ้นอยู่กับผู้ชาย แต่สิ่งต่อไปนี้ ผู้หญิงควรปฏิบัติให้ถูกต้อง

1. ยืนตัวตรง เกร็งที่ส่วนของเอวเล็กน้อย ไม่ยกไหล่ขึ้น
2. ยืนข้างหน้าผู้ชายให้ชิดพอประมาณ โดยเยื้องไปทางขวาของผู้ชายเล็กน้อย ระวังไม่ให้เยื้องมากเกินไป
3. ยกมือขวาขึ้นนิ้วชิดกันเพื่อให้ผู้ชายจับตามลักษณะท่าปรกติของผู้ชายที่ได้กล่าวมาแล้ว โดยเมื่อผู้ชายจับถูกตำแหน่งแล้ว นิ้วหัวแม่มือของผู้หญิงจะทำอยู่บนนิ้วหัวแม่มือผู้ชาย
4. แขนขวาจากหัวไหล่ถึงข้อศอกลาดลง และจากข้อศอกถึงมือของผู้ชายลาดขึ้น
5. แขนซ้ายวางบนแขนขวาของผู้ชาย โดยไม่ใช่แรงกด
6. นิ้วมือซ้ายชิดกันวางบนแขนขวาของผู้ชาย ให้ปลายนิ้วอยู่ระดังหัวไหล่ โดยก่อนไปทางด้านหลังของแขนขวาท่อนบน (ทวีพงษ์ กลิ่นหอม. 2531: 13-23)

การจับคู่ลีลาศ มีวิธีการจับแบบต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. จับแบบบอลรูมปิด (Closed Ballroom)

- 1.1 คู่ยืนหันหน้าเข้าหากัน ตัวและเท้าตรงกัน
- 1.2 ชายเอามือขวาโอบหลังหญิงระดับเอว
- 1.3 มือซ้ายชายจับกับมือขวาหญิง ยกขึ้นระดับไหล่
- 1.4 มือซ้ายหญิงเกาะที่ไหล่ขวาชาย
- 1.5 มือขวาของชายเป็นมือที่ใช้ลีด (Lead)

การจับคู่แบบบอลรูมปิดนี้ จะใช้ในตอนเริ่มต้นแทบทุกจังหวะลีลาศเมื่อออกเมื่อลวดลายแล้วอาจเปลี่ยนเป็นการจับคู่แบบอื่น ๆ ได้

2. จับแบบบอลรูมเปิด (Open Ballroom)

- 2.1 คู่ยืนหันหน้าไปทางเดียวกัน หญิงอยู่ทางขวาของชาย
- 2.2 มือขวาของชายโอบเอวด้านหลังของหญิง
- 2.3 มือด้านนอกของคู่จับกันด้านหน้าโดยชายจับมือหญิง
- 2.4 มือซ้ายหญิงเกาะพักบริเวณไหล่ขวาชาย

จากท่าบอลรูมปิด ชายสามารถดึงคู่ให้มาอยู่ทางขวาของชายสู่ท่าบอลรูมเปิด

3. จับแบบสะพานโค้งหรือประจัญหน้า (Facing Position)

- 3.1 คู่หันหน้าเข้าหากัน ห่างกันประมาณ 1 ช่วงลำตัว
 - 3.2 ชายหงายมือทั้งสองด้านหน้า หญิงคว่ำมือวางข้างบน
 - 3.3 ชายจับมือหญิงยกขึ้นเหนือเอวเล็กน้อย
- นิยมใช้กับจังหวะบีกัน ตะลุงเทมโป ร็อคแอนด์โรล เป็นต้น

4. จับแบบวาโซเวียน (Varsouvienne Position)

- 4.1 คู่หันหน้าไปทางเดียวกัน หญิงอยู่ทางขวาชาย
- 4.2 หญิงยกมือทั้งสองขึ้นหงายมือเหนือไหล่
- 4.3 ชายจับมือหญิงโดยมือขวาจับกับมือขวาคู่ มือซ้ายจับกับมือซ้ายคู่ สำหรับชายจะยื่นเอียงไปข้างหลังเล็กน้อย

การจับแบบวาโซเวียนนี้ จะทำได้โดยหญิงจะหมุนซ้ายเข้าหาชาย ซึ่งชายจะเปลี่ยนมือจับโดยใช้มือขวาจับกับมือขวาคู่ พร้อมกับดึงคู่มาอยู่ทางขวาชาย นิยมใช้กับจังหวะบีกัน

ความรู้เบื้องต้นของดนตรีและจังหวะดนตรี (The Music and The Phythm)

ดนตรี (Music) ดนตรีมีความสำคัญมากในการลีลาศ ดนตรีเป็นเครื่องกำหนดในการให้จังหวะ ซึ่งจะมีเสียงหนัก เสียงเบา มีวรรคตอน ความเร็วช้าเป็นช่วงจังหวะของเพลงที่แน่นอน ถ้าจังหวะไม่ดี การลีลาศก็ไม่ดีตามไปด้วย จังหวะเปรียบเสมือนหัวใจของเพลง

โครงสร้างของดนตรีประกอบด้วย

1. จังหวะ (Beat) หมายถึงเสียงที่เกิดขึ้นและตกบนตัวโน้ตทุกตัว หรือหมู่ของเสียงที่ทำให้เกิดจังหวะขึ้นในท้องเพลง ซึ่งเป็นตัวกำหนดลักษณะของดนตรี เช่น 2/4, 3/4 หรือ 4/4
2. เสียงเน้น (Accent) หมายถึงเสียงเคาะที่ลงบนจังหวะในท้องเพลงที่ได้ยินชัดเจนมากกว่าเสียงเคาะอื่น ๆ โดยปรกติจะตกบนตัวโน้ตตัวแรกของห้องเพลง
3. ห้องเพลง (Bar) คือกลุ่มของจังหวะที่ประกอบกันขึ้นเป็นช่วงหรือตอน ปรกติจะอยู่ระหว่างเสียงเน้นเสียงหนึ่งกับอีกเสียงหนึ่ง
4. ความเร็ว (Tempo) หมายถึงอัตราความเร็วของดนตรีที่บรรเลงโดยเวลาเป็นตัวกำหนดความเร็ว เช่น 1 นาทีจะบรรเลงกี่ห้องเพลง

ลีลาศจังหวะแทงโก้ (Tango)

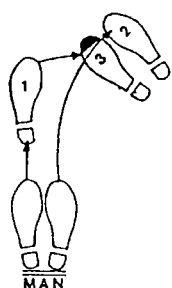
พิชิต ภูติจันทร์ ได้กล่าวถึง จังหวะแทงโก้มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ตั้งแต่การวางทรวดทรง การจับคู่ การก้าวเท้าหรือแม้แต่การเคาะจังหวะ แบบจังหวะที่ใช้เป็นแบบ 2/4 หรือ 4/4 เสียงจังหวะดนตรีจะมีช้าและเร็วซึ่งหมายถึงการก้าวเท้าเวลาลีลาศช้าหรือเร็ว การนับจังหวะโดยทั่ว ๆ ไปจะนับเป็น “ช้า-ช้า-เร็ว, เร็ว, ช้า” การบรรเลงดนตรีจะใช้ประมาณ 33 ห้องเพลงต่อนาที

ลักษณะพิเศษที่เป็นเอกลักษณ์ของแทงโก้ นอกเหนือไปจากการวางทรวดทรง การจับคู่และการก้าวเท้าแล้วก็คือ การประคองคู่ลีลาศให้ก้าวในจังหวะที่เร็วติดต่อกันตามด้วยการหยุดเป็นช่วง ๆ รวมถึงการก้าวเท้า

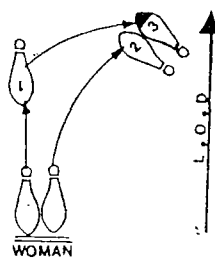
การจับคู่ลีลาศจังหวะแทงโก้ นั้น จะจับแบบบอลรูมเปิด (Open Ballroom) โดยมีมือขวาชายจะโอบลึกไปกลางแผ่นหลังหญิง มือซ้ายชายจับกับมือขวาหญิงและยกขึ้นสูงระดับคาง ยกศอกสูงเกือบขนานพื้น สำหรับมือซ้ายของหญิงให้เกาะที่บริเวณหัวไหล่ขวาของชาย

การก้าวเท้าสี่ลาศจังหวะแทงโก้ จะก้าวโดยการยกเท้าพื้นพื้นเล็กน้อย นำเท้าไปวางยังตำแหน่งที่ต้องการก่อน แล้วค่อยถ่ายน้ำหนักตัวตามให้ต่อเนื่องกัน ในลักษณะ “ย่อเร็ว” โดยใช้แรงส่งจากสะโพกและหัวเข่า การก้าวแต่ละก้าวจะต้องวางตำแหน่งของเท้าให้แน่นอน ไม่สั้นหรือยาวเกินไป ไบหน้าตั้งตรงหรือเซิด ลำตัวค่อนข้างแข็งเล็กน้อย ส่วนการลีดนั้นจะใช้ปลายนิ้วและสันมือขวาเป็นหลัก

การเริ่มต้นสี่ลาศในจังหวะแทงโก้ ชายและหญิงจะจับคู่แบบบอลรูมปิด (Closed Ballroom) ก่อนชายจะก้าวเท้าซ้ายไปหน้า แล้วก้าวเท้าขวาไปหน้าเยื้องทางขวาเล็กน้อย พร้อมกับโยกตัวทิ้งน้ำหนักตัวมาที่เท้าขวา ส่วนหญิงจะถอยเท้าขวา แล้วถอยเท้าซ้ายไปหลังเยื้องไปทางซ้ายพร้อมกับโยกตัวทิ้งน้ำหนักตัวมาที่เท้าซ้าย ซึ่งทั้งคู่จะมาอยู่ในท่าบอลรูมเปิด (Open Ballroom)

ชาย

หญิง

ท่าเตรียม ยืนหันหน้าตามแนวเดินรำ

ก้าว

1. ก้าวเท้าซ้ายไปหน้าตรง ๆ (ช้า)
2. ก้าวเท้าขวาไปหน้าเยื้องมาทางขวาเล็กน้อย (ช้า)
3. บิดตัวด้วยเท้าขวาพร้อมทั้งดึงเท้าซ้ายเข้าไปหาเท้าขวา น้ำหนักตัวอยู่ที่เท้าขวา เท้าซ้ายแตะพื้นด้วยปลายเท้า (เร็ว)

หมายเหตุ

แบบจังหวะจะเป็น ช้า - ช้า, เร็ว

ท่าเตรียม ยืนหันหน้าย้อนแนวเดินรำ

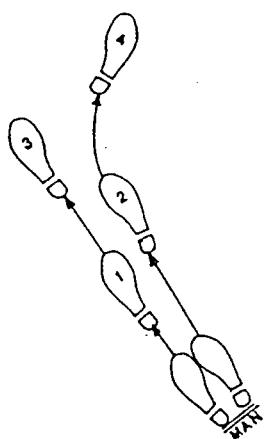
ก้าว

1. ถอยเท้าขวาไปหลังตรง ๆ (ช้า)
2. ถอยเท้าซ้ายไปหลังเยื้องไปทางซ้ายเล็กน้อย (ช้า)
3. บิดตัวด้วยเท้าซ้ายพร้อมทั้งดึงเท้าขวาเข้าไปหาเท้าซ้าย น้ำหนักตัวอยู่ที่เท้าซ้าย เท้าขวาแตะพื้นด้วยปลายเท้า (เร็ว)

หมายเหตุ

แบบจังหวะจะเป็น ช้า - ช้า, เร็ว

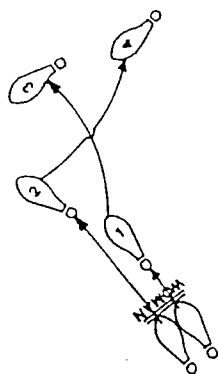
การก้าวเดินแบบ โอเพ่น โปรมีนาตต์ (Open Promenard) (ชาย) มี 4 ก้าว

ท่าเตรียม ยืนหันหน้าเฉียงกลางฟลอร์ตามแนวเดินรำ
ก้าว

1. ก้าวเท้าซ้ายไปหน้า (ช้า)
 2. ก้าวเท้าขวาเลยผ่านเท้าซ้ายไปหน้า (เร็ว)
 3. ก้าวเท้าซ้ายเลยผ่านเท้าขวาไปหน้า บิดสันเท้าออก
หันหน้าเฉียงฝาดตามแนวเดินรำ (เร็ว)
 4. ก้าวเท้าขวาเฉียงไปทางขวา เท้าขวายอยู่นอกคู่ (ช้า)
- หมายเหตุ แบบจังหวะจะเป็น ช้า - เร็ว, ช้า

การก้าวเดินแบบ โอเพ่น โปรมีนาตต์ (Open Promenard) (หญิง) มี 4 ก้าว

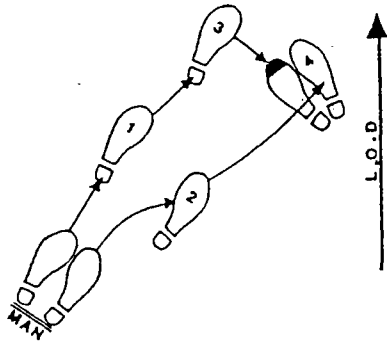
ท่าเตรียม ยืนหันหน้าเฉียงกลางฟลอร์ตามแนวเดินรำ
ก้าว

1. ก้าวเท้าขวาไปหน้า (ช้า)
2. ก้าวเท้าซ้ายเลยผ่านเท้าขวา (เร็ว)
3. ก้าวเท้าขวาไปหน้าพร้อมกับบิดสันเท้าออกนอก (เร็ว)
หน้าจะหันเฉียงกลางฟลอร์ย้อนแนวเดินรำ
4. ถอยเท้าซ้ายผ่านหลังเท้าขวา (ช้า) ให้ปลายเท้าชี้
เฉียงกลางฟลอร์ย้อนแนวเดินรำ

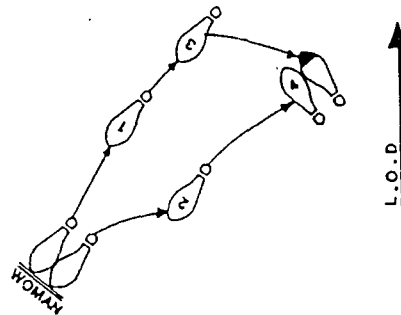
หมายเหตุ แบบจังหวะจะเป็น ช้า - เร็ว, ช้า

การก้าวเดินแบบโปรเกรสซีฟไซด์ สเต็ป (Progressive Side Step) (ชายและหญิง)

มี 4 ก้าว ดังนี้

ชาย

หญิง

ทำเตรียม ยืนหันหน้าเฉียงฝาดตามแนวเดินรำ
ก้าว

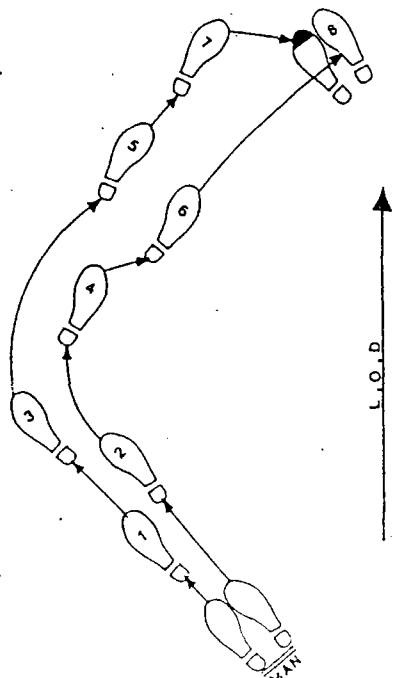
1. ก้าวเท้าซ้ายไปหน้า (เร็ว)
2. ก้าวเท้าขวาไปทางข้างขวา (เร็ว)
3. ก้าวเท้าซ้ายไปหน้า (ช้า)
4. ก้าวเท้าขวาออกไปทางขวา บิดเท้าและลำตัว
สู่ทิศเริ่มต้นใหม่พร้อมดึงเท้าซ้ายมาชิด

ทำเตรียม ยืนหันหน้าเฉียงกลางฟลอร์ย้อนแนว
เดินรำ

- ก้าว
1. ถอยเท้าขวาไปหลัง (เร็ว)
 2. ถอยเท้าซ้ายไปทางข้างซ้าย (เร็ว)
 3. ถอยเท้าขวาไปหลัง (ช้า)
 4. ถอยเท้าซ้ายไปทางซ้าย บิดเท้าและลำตัวสู่
ทิศเริ่มต้นพร้อมดึงเท้าขวามาชิด

การก้าวเดินแบบผสมของชาย (Open Promenard and Progressive) มี 8 ก้าว นิยม

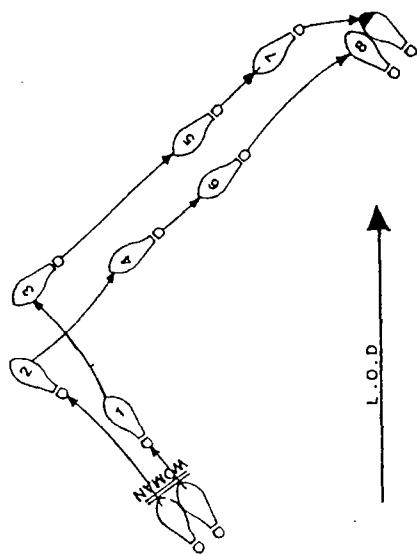
เดินรำเป็นพื้นฐาน

ทำเตรียม ยืนหันหน้าเฉียงกลางฟลอร์ตามแนวเดินรำ
ก้าว

1. ก้าวเท้าซ้ายไปหน้า (ช้า)
2. ก้าวเท้าขวาเลยผ่านเท้าซ้าย (เร็ว)
3. ก้าวเท้าซ้ายไปหน้า (เร็ว)
4. ก้าวเท้าขวาเฉียงทางขวา (ช้า) เท้าขวาอยู่นอกคู่
5. ก้าวเท้าซ้ายผ่านเลยเท้าขวา (เร็ว) ให้เท้าซ้ายตรงกับ
เท้าขวาหญิง
6. ก้าวเท้าขวาแยกไปวางทางขวา (เร็ว)
7. ก้าวเท้าซ้ายไปหน้า (ช้า)
8. ก้าวเท้าขวาเอียงไปทางขวา บิดเท้าหันสู่ทิศเริ่มต้น
พร้อมกับดึงเท้าซ้ายไปชิดโดยใช้ปลายเท้าซ้ายแตะพื้น
(ช้า)

การก้าวเดินแบบผสมของหญิง (Open Promenard and Progressve) มี 8 ก้าว นิยม
เดินรำเป็นพื้นฐาน

ท่าเตรียม ยืนหันหน้าเฉียงกลางฟลอร์ตามแนวเดินรำ
ก้าว

1. ก้าวเท้าขวาไปหน้า (ช้า)
2. ก้าวเท้าซ้ายเลยผ่านเท้าขวา (เร็ว)
3. ก้าวเท้าขวาไปหน้าพร้อมกับบิดสันเท้าขวา
ออกนอก (เร็ว)
4. ถอยเท้าซ้ายไปหลัง (ช้า)
5. ถอยเท้าขวาไปหลัง (เร็ว) ให้เท้าขวาตรงกับ
เท้าซ้ายคู่
6. ถอยเท้าซ้ายเฉียงไปทางซ้าย (เร็ว)
7. ถอยเท้าขวาไปหลัง (ช้า)
8. ถอยเท้าซ้ายเฉียงไปทางซ้าย บิดเท้าหันสู่ทิศ
เริ่มต้น พร้อมกับดึงเท้าขวาไปชิดโดยใช้ปลายเท้า
ขวาแตะพื้น (ช้า)

ลีลาศจังหวะ ซา ซา ซ่า (Cha Cha Cha)

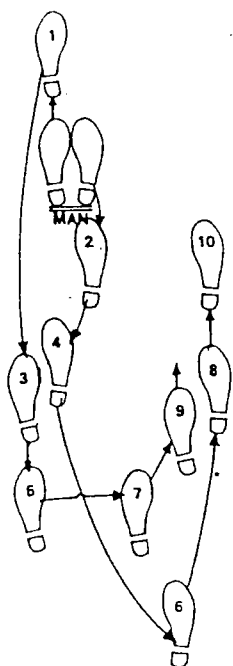
จังหวะ ซา ซา ซ่า (Cha Cha Cha) เป็นจังหวะลีลาศประเภทลาตินอเมริกัน ซึ่งเป็นที่นิยมกันมากในปัจจุบัน มีกำเนิดมาจากประเทศโดมินิกันและคิวบา โดยปรับปรุงดัดแปลงมาจากจังหวะแมมโบ้ (Mambo)

จังหวะ ซา ซา ซ่า เป็นจังหวะแบบ 4/4 หมายถึงใน 1 ห้องเพลงจะมีเสียงหนัก 4 จังหวะ ดนตรีที่บรรเลงจะบรรเลงด้วยความเร็วประมาณ 32-34 ห้องเพลงต่อนาที การเต้นจังหวะ ซา ซา ซ่า จะต้องทิ้งน้ำหนักตัวไปสู่เท้าที่ใช้และทำตัวขึ้น ๆ ลง ๆ โดยการสปริงข้อเท้า ในการฝึกนิยมนับเป็น 2 แบบคือ

1. นับเป็นตัวเลข 1-2-3,4,5 หรือ 1-2-ซา, ซา, ซ่า
2. นับจังหวะซ้าเร็ว ซ่า-ซ่า-เร็ว,เร็ว,เร็ว

การเต้นรำพื้นฐานของจังหวะ ซา ซา ซ่า ของชาย (Basic Movement) มี 10 ก้าว แบ่งเป็นไปหน้า 5 ก้าว ถอยหลังอีก 5 ก้าว การลีลาศจะเดินรำไปหน้า และถอยหลังตรง ๆ ในภาพนี้แยกรอยเท้าออกเพื่อให้เห็นได้ชัด

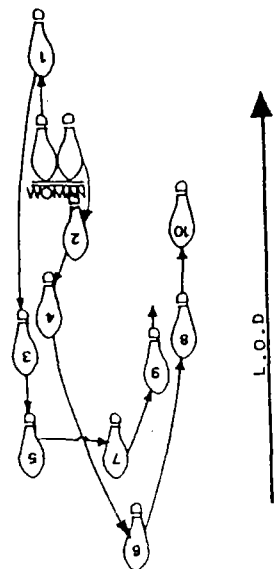
ทำเตรียม ยืนหันหน้าตามแนวลีลาศ

ก้าว

1. ก้าวเท้าซ้ายไปหน้า ลงเต็มเท้า
2. ถอยเท้าขวาไปหลังเล็กน้อย
3. ถอยเท้าซ้ายเลยผ่านเท้าขวาไปหลัง
4. ถอยเท้าขวามาชิดเท้าซ้าย
5. ถอยเท้าซ้ายเลยผ่านเท้าขวาไปหลัง
6. ถอยเท้าขวาไปหลังลงเต็มเท้า
7. ก้าวเท้าซ้ายไปหน้าเล็กน้อย
8. ก้าวเท้าขวาเลยผ่านเท้าซ้ายไปหน้า
9. ก้าวเท้าซ้ายไปชิดเท้าขวา
10. ก้าวเท้าขวาไปหน้า

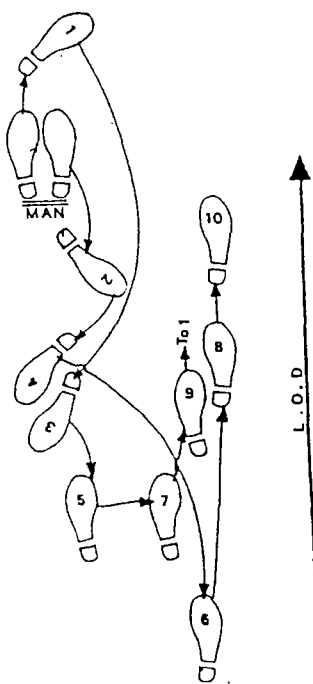
การเดินรำพื้นฐานของจังหวะ ซา ซา ซ่า ของหญิง (Basic Movement) มี 10 ก้าว แบ่งเป็นไปหน้า 5 ก้าว ถอยหลังอีก 5 ก้าว การลีลาจะเดินรำไปหน้าและถอยหลังตรง ๆ ในภาพนี้แยกรอยเท้าออกเพื่อให้เห็นได้ชัด

ทำเตรียม ยืนหันหน้าย้อนแนวเดินรำ ก้าว

1. ถอยเท้าขวาไปหลัง ลงเต็มเท้า
2. ก้าวเท้าซ้ายไปหน้าเล็กน้อย
3. ก้าวเท้าขวาเลยผ่านเท้าซ้ายไปหน้า
4. ก้าวเท้าซ้ายไปชิดเท้าขวา
5. ก้าวเท้าขวาไปหน้า
6. ก้าวเท้าซ้ายไปหน้า ลงเต็มเท้า
7. ถอยเท้าขวาไปหลังเล็กน้อย
8. ถอยเท้าซ้ายเลยผ่านเท้าขวาไปหลัง
9. ถอยเท้าขวามาชิดเท้าซ้าย
10. ถอยเท้าซ้ายเลยผ่านเท้าขวาไปหลัง

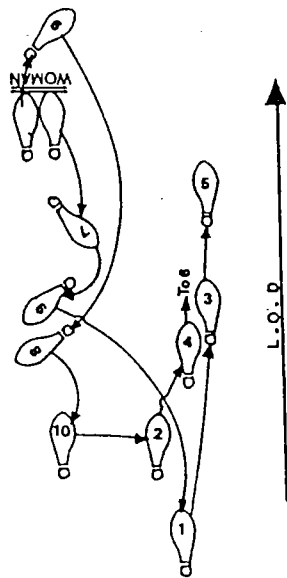
การหมุนตัวทางขวาของชาย (Spot Turn to Right) เป็นการหมุนขวามี 10 ก้าว ชายจะเริ่มหมุนในก้าวที่ 1 ถึงก้าวที่ 5 ส่วนก้าวที่ 6 ถึง 10 เป็นการก้าวตาม Basic Movement หากจับคู่ลีลาจะหมุนได้ที่ละคนสลับกัน

ทำเตรียม ยืนหันหน้าตามแนวเดินรำ ก้าว

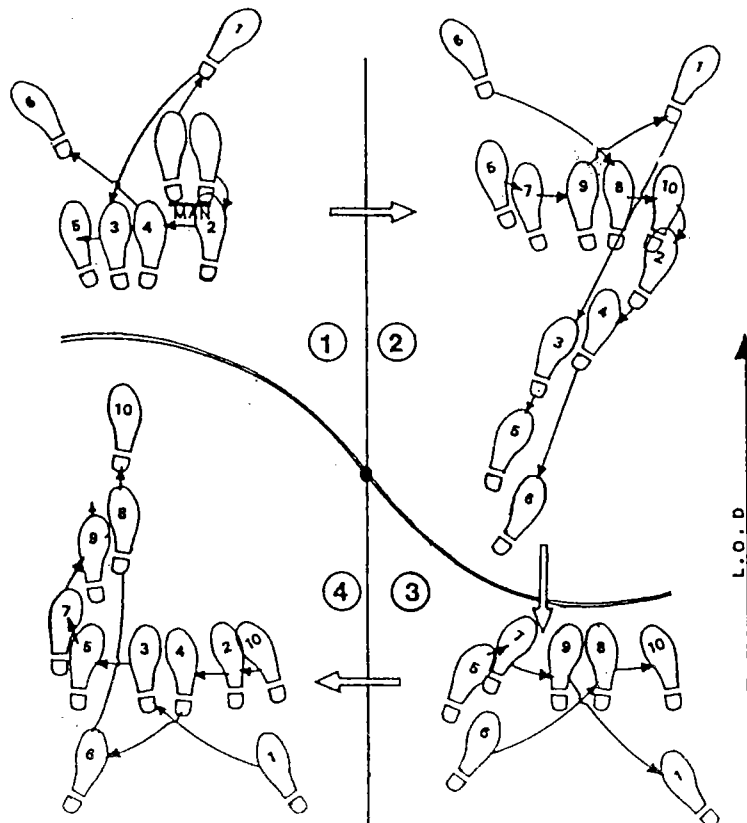
1. ก้าวเท้าซ้ายไปหน้า บิดปลายเท้าไปทางขวา
2. ถอยเท้าขวาออกทางขวา หันย้อนแนวเดินรำ
3. ก้าวเท้าซ้ายอ้อมผ่านเท้าขวา บิดเท้าหันตามแนวเดินรำ
4. ถอยเท้าขวามาชิดเท้าซ้าย
5. ถอยเท้าซ้ายมาข้างหลัง
6. ถอยเท้าขวาเลยผ่านเท้าซ้ายมาข้างหลัง
7. ก้าวเท้าซ้ายไปหน้าเล็กน้อย
8. ก้าวเท้าซ้ายเลยผ่านเท้าขวาไปหน้า
9. ก้าวเท้าซ้ายไปชิดเท้าขวา
10. ก้าวเท้าขวาไปหน้า ลงเต็มเท้า

การหมุนตัวทางขวาของหญิง (Spot Turn to Right) เป็นการหมุนขวา มี 10 ก้าว หญิงจะเริ่มหมุนในก้าวที่ 6 ถึง 10 ส่วนก้าวที่ 1 ถึง 5 เป็นการก้าวเดินตามทิศทางพื้นฐาน การหมุนจะหมุนใต้แขน (Under Arm Turn) หากจับคู่ลีลาศ จะหมุนได้ที่ละคนสลับกัน

- ทำเตรียม ยืนหันหน้าย้อนแนวเดินรำ
ก้าว
6. ก้าวเท้าซ้ายไปหน้า บิดปลายเท้าไปทางขวา
 7. ถอยเท้าขวาออกทางขวา หันย้อนแนวเดินรำ
 8. ก้าวเท้าซ้ายอ้อมผ่านเท้าขวา บิดปลายเท้าหันตามแนวเดินรำ
 9. ถอยเท้าขวามาชิดเท้าซ้าย
 10. ถอยเท้าซ้ายมาข้างหลัง
 1. ถอยเท้าขวาเลยผ่านเท้าซ้ายมาข้างหลัง
 2. ก้าวเท้าซ้ายไปหน้าเล็กน้อย
 3. ก้าวเท้าซ้ายเลยผ่านเท้าขวาไปหน้า
 4. ก้าวเท้าซ้ายไปชิดเท้าขวา
 5. ก้าวเท้าขวาไปหน้า ลงเต็มเท้า

การไขว้หน้าและไขว้หลังของชาย (Shoulder to Shoulder) เป็นการไขว้หน้าและไขว้หลัง

ท่าเตรียม ยืนหันหน้าตามแนวเด่นรำ

ภาพที่ 1 ไชว้หน้า

ก้าว

1. ก้าวเท้าซ้ายไชว้หน้าเท้าขวา
2. ถอยเท้าขวามาหลังเล็กน้อย
3. ถอยเท้าซ้ายวางระดับเดียวกับเท้าขวา บิดปลายเท้าออกเล็กน้อย
4. ก้าวเท้าขวาชิดเท้าซ้าย
5. ก้าวเท้าซ้ายไปทางซ้าย บิดปลายเท้าออกเล็กน้อย
6. ก้าวเท้าขวาไชว้หน้าเท้าซ้าย

ภาพที่ 2 ไชว้หน้า-ถอยหลัง

ก้าว

7. ย่ำเท้าซ้ายอยู่กับที่
8. ถอยเท้าขวาวางเสมอเท้าซ้าย
9. ก้าวเท้าขวาชิดเท้าซ้าย
10. ก้าวเท้าขวาไปทางขวา

ก้าว

1. ก้าวเท้าซ้ายไชว้หน้าเท้าขวา
2. ถอยเท้าขวาเล็กน้อย
3. ถอยเท้าซ้ายเลยผ่านเท้าขวา
4. ถอยเท้าขวาชิดเท้าซ้าย
5. ถอยเท้าซ้ายมาหลัง

ภาพที่ 3 ไชว้หลัง

ก้าว

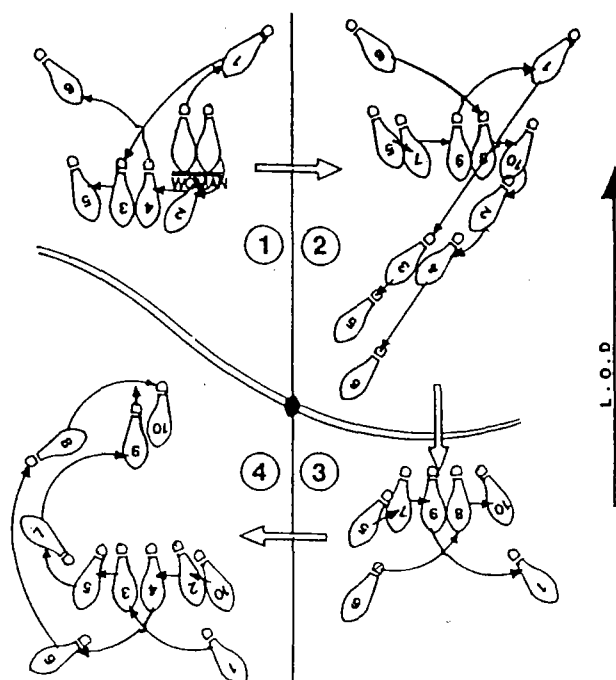
6. ก้าวเท้าขวาไชว้หลังเท้าซ้าย
7. ย่ำเท้าซ้ายอยู่กับที่
8. ก้าวเท้าขวาไปหน้า วางเสมอเท้าซ้าย
9. ก้าวเท้าซ้ายชิดเท้าขวา
10. ก้าวเท้าขวาไปทางขวา

ภาพที่ 4 ไชว้หลัง - เดินตาม

ก้าว

1. ก้าวเท้าซ้ายไชว้หลังเท้าขวา
2. ย่ำเท้าขวาอยู่กับที่
3. ก้าวเท้าซ้ายไปหน้า วางเสมอเท้าขวา
4. ก้าวเท้าขวาชิดเท้าซ้าย
5. ก้าวเท้าซ้ายมาทางซ้าย
6. ก้าวเท้าขวาไชว้หลังเท้าซ้าย
7. ย่ำเท้าซ้ายอยู่กับที่
8. ก้าวเท้าขวาผ่านเลยเท้าซ้ายไปหน้า
9. ก้าวเท้าซ้ายชิดเท้าขวา
10. ก้าวเท้าขวาไปหน้า

การไขว้หน้าและไขว้หลังของหญิง (Shoulder to Shoulder) เป็นการไขว้หน้าและไขว้หลัง

ท่าเตรียม ยืนหันหน้าย้อนแนวเดินรำ

ภาพที่ 1 ไขว้หลัง

ก้าว

1. ถอยเท้าขวาไขว้หลังเท้าซ้าย
2. ย่ำเท้าซ้ายอยู่กับที่
3. ก้าวเท้าขวาไปหน้า วางเสมอเท้าซ้าย
4. ก้าวเท้าซ้ายชิดเท้าขวา
5. ก้าวเท้าขวาไปทางขวา
6. ถอยเท้าซ้ายไขว้หลังเท้าขวา

ภาพที่ 2 ไขว้หลัง - เดินหน้า

ก้าว

7. ย่ำเท้าขวาอยู่กับที่
8. ก้าวเท้าซ้ายมาหน้า วางเสมอเท้าขวา
9. ก้าวเท้าขวาชิดเท้าซ้าย
10. ก้าวเท้าซ้ายไปทางซ้าย
1. ก้าวเท้าขวาไขว้หลังเท้าซ้าย
2. ย่ำเท้าซ้ายอยู่กับที่
3. ก้าวเท้าขวาเลยผ่านเท้าซ้ายไปหน้า
4. ก้าวเท้าซ้ายชิดเท้าขวา
5. ก้าวเท้าขวาไปหน้า
6. ก้าวเท้าซ้ายเลยผ่านเท้าขวาไปหน้า

ภาพที่ 3 ไชว์หน้า

ก้าว

7. ย่ำเท้าซ้ายอยู่กับที่
8. ถอยเท้าซ้ายไปหลัง วางเสมอเท้าขวา
9. ก้าวเท้าขวาชิดเท้าซ้าย
10. ก้าวเท้าซ้ายไปทางซ้าย
1. ก้าวเท้าขวาไชว์หน้าเท้าซ้าย

ภาพที่ 4 ไชว์หน้า - หมุนขวา

ก้าว

2. ย่ำเท้าซ้ายอยู่กับที่
3. ถอยเท้าขวาไปวางเสมอเท้าซ้าย
4. ก้าวเท้าซ้ายชิดเท้าขวา
5. ก้าวเท้าขวาไปทางขวา บิดปลายเท้ามาทางขวามาก ๆ
6. ก้าวเท้าซ้ายไชว์หน้าเท้าขวา บิดปลายเท้ามาทางขวามาก ๆ
7. ก้าวเท้าขวาถอยหลัง บิดปลายเท้าออกมาก ๆ
8. ก้าวเท้าซ้ายผ่านเลยเท้าขวา บิดปลายเท้าเข้าในมาก ๆ
9. ก้าวเท้าขวาผ่านเลยเท้าซ้ายหมุนตัวหันย้อนแนวเดินรำ
10. ก้าวเท้าซ้ายผ่านเท้าขวา หันย้อนแนวเดินรำ

(พิชิต ภูติจันทร์. 2529 : 10-124)

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

งานวิจัยในต่างประเทศ

ดักกลาส (Douglad. 1969 : 4371-A) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของนิสิตที่เป็นนักกีฬาและผู้ที่ไม่เป็นนักกีฬาจากชนชาติ 4 ชาติ ประกอบด้วย แองโกล อินเดียน นิโกร และ สเปนนิชอเมริกัน ใช้จำนวน 333 คน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทราบว่าการเรียนทั้งสองกลุ่มในระหว่างเชื้อชาติ ผลปรากฏว่า

1. ผลการเรียนของกลุ่มที่ไม่ใช่กีฬา สูงกว่านักกีฬาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ในกลุ่มอินเดียนผลการเรียนของนักกีฬาและไม่ใช่นักกีฬาไม่แตกต่างกัน
3. ในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 ชาติ ผลการเรียนระหว่างกลุ่มนักกีฬาและไม่ใช่นักกีฬาไม่แตกต่างกัน

โบช (Boeh. 1992 : 2580) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลของวิธีสอนเต้นรำแบบลาบาโนเตชัน (Labanotation) ในการเต้นรำแบบบอลรูม โดยศึกษากลุ่มตัวอย่าง 36 คนที่แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มเท่า ๆ กัน กลุ่มแรกใช้วิธีการสอนแบบบรรยาย (Word Description) กลุ่มที่สองใช้วิธีสอนแบบลาบาโนเตชัน (Labanotation) กำหนดจังหวะในการฝึก 5 จังหวะ คือ จังหวะฟอกซทรอท (Foxtrot) จังหวะวอลซ์ (Waltz) จังหวะทริปเปิลลินด์ (Triple Lindy) และจังหวะ ซา ซา ซ่า (Cha Cha Cha) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบประเมินค่าโดยให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน ผู้เรียนประเมินตนเองและผู้วิจัยประเมินโดยจัดให้มีองค์ประกอบที่จะประเมิน คือ

1. ความถูกต้องในการก้าวเท้า (Step Accuracy)
2. ความแม่นยำในจังหวะ (Rhythmical Accuracy)
3. ความเร็วในการแสดงทักษะสร้างสรรค์ (Speed of Re-Creation Time)

จากการวิจัยพบว่า การสอนทั้งสองแบบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กลุ่มวิธีสอนแบบลาบาโนเตชัน (Labanotation) สามารถปฏิบัติได้ผลดีกว่ากลุ่มวิธีสอนแบบบรรยาย (Word Description) แสดงว่าวิธีสอนแบบลาบาโนเตชันสามารถนำมาเป็นเครื่องมือในการสอนลีลาศได้

สแตนเลย์ (Stanley. 1994 : 168) ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาการลีลาศ :
 โครงสร้างทฤษฎีมีหลากหลายวัฒนธรรม งานวิจัยนี้มุ่งศึกษา สำนวนการสอนลีลาศในฐานะ
 ที่เป็นศิลปะในระดับมัธยมศึกษาในสมัยปัจจุบัน ซึ่งเป็นที่แพร่หลายและยอมรับในสังคม
 อเมริกัน การลีลาศโดยการเรียนนี้ อาศัยสัญชาตญาณที่ละเอียดอ่อนในการเรียนรู้
 การพัฒนาความเข้าใจทางด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมของผู้เ็นตลอดจนของตนเอง
 การศึกษานี้มุ่งสำรวจวิธีการพัฒนาการขยายขอบเขตหลักสูตร การลีลาศแบบเก่าด้วยการใช้
 ประสบการณ์จากวัฒนธรรมต่าง ๆ และการวิจัย ขณะเดียวกันเป็นการขยายความรู้
 ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณสมบัติความสวยงามของการลีลาศที่มีมาแต่ดั้งเดิม การศึกษานี้
 จะได้ทำการวิเคราะห์จากตำราที่เลือกแล้ว ด้านที่เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาในระดับ
 มัธยมศึกษา นอกจากนี้ทฤษฎีบางอย่างเกี่ยวกับศึกษา

ศิลปวัฒนธรรมมีหลายรูปแบบและหลักความสวยงามที่มีอยู่ในลีลาศ ตลอดจน
 ลีลาศที่สัมผัสได้ด้วยตาจะนำมาพิจารณาด้วย การพัฒนาและการอภิปรายเป็นโครงสร้าง
 ทางรูปแบบ ทฤษฎี เพื่อจะให้ได้หลักสูตรการลีลาศที่ครอบคลุมวัฒนธรรมที่หลากหลาย
 เป็นการเพิ่มความเข้าใจในความสวยงามของลีลาศรูปแบบต่าง ๆ โครงสร้างที่จำเป็นสำหรับ
 การส่งเสริมการเรียนที่มีระบบเฉพาะตัวที่แตกต่างกันไป และการสำรวจที่ต้องอาศัย
 ความร่วมมือทางด้านศิลปะจากผู้อื่นในโลกของการลีลาศและการลีลาศตามโรงละครใน
 อเมริกันที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาเหล่านี้จะต้องทำความเข้าใจ เพื่อเป็น
 แนวทางแห่งความรู้ ความเข้าใจตนเองต่อไป

เนื่องจากการจัดสิ่งแวดล้อมที่จะสอนให้สำนึกในวัฒนธรรมโดยผ่านทางโครงการที่
 จะต้องอาศัยความรู้สึก สติปัญญา และขบวนการสร้างสมรูปแบบต่าง ๆ เพื่อที่จะแสดงให้เห็น
 เห็นว่ารูปแบบการเรียนรู้อาจารย์เหล่านี้ สามารถนำไปใช้เป็นต้นแบบการพิจารณาวิชาลีลาศสำหรับ
 มัธยมศึกษาและใช้เป็นวิธีการสอนที่พิสูจน์ได้จึงนำเอาการลีลาศ 3 ชนิด มาสังเกตและ
 วิเคราะห์อย่างละเอียด โดยใช้โครงสร้างเป็นแบบการพิจารณาถึงความเข้าใจวัฒนธรรมและ
 ความรู้เกี่ยวกับความสวยงามที่ได้จากประสบการณ์เหล่านี้จะทำให้ทราบว่าการลีลาศแต่ละ
 ชนิดแฝงไว้ด้วยสัญลักษณ์และจินตนาการ รูปแบบและเนื้อหา ตลอดจนคุณสมบัติแห่งความ
 สวยงามและการเคลื่อนไหวร่างกาย การศึกษานี้รวมถึงตัวอย่างของโครงสร้างและคำแนะนำ
 เพื่อการค้นคว้าวิจัยต่อไป ขยายขอบเขตของหลักสูตรวิชาลีลาศแบบดั้งเดิม ในระดับ
 อุดมศึกษา

งานวิจัยในประเทศไทย

กาญจนา อินทรสุวานนท์ (2526 : 1-203) ได้วิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพลงพื้นบ้านภาคกลางในระดับปริญญาตรีโดยใช้บทเรียนโมดูลกับการสอนปกติ การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพลงพื้นบ้านภาคกลางในระดับปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ชั้นปีที่ 2 จำนวน 100 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 50 คน โดยวิธีจับฉลาก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพลงพื้นบ้านภาคกลาง และแบบวัดเจตคติของกลุ่มทดลองที่มีผลต่อบทเรียนโมดูล ผลการศึกษาปรากฏว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพลงพื้นบ้านภาคกลางของนิสิตกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพลงพื้นบ้านภาคกลางระหว่างนิสิตชั้นปีที่ 1 และนิสิตชั้นปีที่ 2 ของกลุ่มทดลองไม่แตกต่างกันและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพลงพื้นบ้านภาคกลางระหว่างนิสิตชั้นปีที่ 1 และนิสิตชั้นปีที่ 2 ของกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน
3. นิสิตกลุ่มทดลองมีเจตคติที่ดีต่อบทเรียนโมดูล

ดารณี นวพันธ์ (2528 : 92) ได้ทำการวิจัยเรื่องแบบประเมินค่าความสามารถลีลาสำหรับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบประเมินค่าความสามารถลีลาสำหรับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา แบบประเมินค่าความสามารถเฉพาะทางทักษะลีลาแบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่ามีจำนวน 16 ข้อ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรีที่ผ่านการเรียนวิชาลีลาศ ปีการศึกษา 2528 จำนวน 100 คน ผลการวิจัยระบุว่า

1. ค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบประเมินโดยใช้บุคคลประเมินค่า มีค่าดัชนีความสอดคล้องกับลักษณะพฤติกรรม (1C) ระหว่าง 0.8-1.00
2. ค่าความเที่ยงตรงตามโครงสร้างจากคะแนนรวมผู้ประเมินทั้งฉบับกับคะแนนเฉพาะข้อนั้น ๆ มีความเที่ยงตรงทั้ง 16 ข้อ มีคะแนนระหว่าง .3837-.8550 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมิน โดยสัมประสิทธิ์แอลฟา พบว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมิน เท่ากับ -.8868 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. ค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมินค่า โดยผู้ประเมิน 3 คน จำนวนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่า .45 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบประเมิน โดยวิธีแจกแจงที่พบว่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบประเมินระหว่าง 4.286-14.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นนท์ อินทรเทพ (2519 : 1-133) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระหว่างแบบเรียนโปรแกรมกับการสอนปกติ การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบเรียนโปรแกรมกับการสอนปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยา ลงกรณ์ จังหวัดปทุมธานี จำนวน 70 คน โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 35 คน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่ายทั้งสองกลุ่มเวียนในเนื้อหาเดียวกัน เวลาเท่ากันแต่ใช้แบบเรียนคนละแบบ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ลลิลลา ธรรมานุชิต (2538 : 104) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสร้างมาตราส่วนประมาณค่าความสามารถทางลีลาศ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่าทักษะเบื้องต้นของลีลาศจำนวน 10 ข้อ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2537 โรงเรียนปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ที่ผ่านการเรียนวิชาลีลาศมาแล้ว จำนวน 50 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของมาตราประมาณค่าความสามารถทางลีลาศโดยใช้ดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญ 6 คน ตามวิธีของโรวินเนสลี และแฮมเบิลตัน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อกำหนดพฤติกรรม ระหว่าง .6-1.00
2. ค่าความเชื่อมั่นของมาตราส่วนประมาณค่าความสามารถทางลีลาศ โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่า ค่าความเชื่อมั่นของมาตราส่วนประมาณค่าความสามารถทางลีลาศ เท่ากับ .8593 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01
3. ค่าความเป็นปรนัยของมาตราส่วนประมาณค่าความสามารถทางลีลาศ จากผู้ประเมิน 3 คน โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 มีค่าเท่ากับ .7468 ผู้ประเมินคนที่ 2 กับคนที่ 3 มีค่าเท่ากับ .7604 และผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 3 มีค่าเท่ากับ .7811 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. ค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของมาตราส่วนประมาณค่าความสามารถทางลีลาศ โดยใช้วิธีแจกแจงค่าที่ พบว่า มีค่าอำนาจจำแนกรายชื่อระหว่าง 2.1108-6.8307 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05

สุมาลี เพชรศิริ (2527 : 81) ได้ทำการวิจัยเรื่องแบบประเมินค่าความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบประเมินค่าความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา แบบประเมินค่าความสามารถมีองค์ประกอบ 3 ประการคือ ความสามารถในการเต้นรำ บุคลิกภาพในการเต้นรำและทัศนคติในการเรียนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ แบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า มีข้อกระทงทั้งสิ้น 35 ข้อ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2526 จำนวน 105 คน ผลการวิจัยมีดังนี้

1. ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา พบว่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินตอนที่ 1, 2, 3 และรวมทั้งฉบับเท่ากับ 0.930, 0.887, 0.890, 0.950 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าแบบประเมินที่สร้างขึ้นมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง

2. ค่าความเที่ยงตรงของแบบประเมินโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน พบว่าความเที่ยงตรงของแบบประเมินตอนที่ 1, 2, 3 และรวมทั้งฉบับเท่ากับ 0.522, 0.631, 0.522 และ 0.546 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าแบบประเมินที่สร้างขึ้นมาอยู่ในระดับปานกลาง

3. ความเป็นปรนัยของแบบประเมินโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน พบว่า ค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมินตอนที่ 1, 2, 3 และรวมทั้งฉบับเท่ากับ 0.313, 0.503, 0.401 และ 0.405 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าแบบประเมินที่สร้างขึ้นมีความเป็นปรนัยอยู่ในระดับปานกลาง

4. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบประเมินโดยใช้สถิติทดสอบที พบว่าค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบประเมินมีค่าตั้งแต่ 1.969 ถึง 12.443 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าแบบประเมินที่สร้างขึ้นมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ในระดับสูง

สมมติฐาน

ความสามารถในการลีลาศของชาย, หญิง ประเภทเดี่ยว, คู่ จังหวะชา ซา ซ่า, แทงโก้ ระหว่างชายและหญิงแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2542 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร จำนวน 1,464 คน เป็นเพศชาย 548 คน และเพศหญิง 916 คน

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนซึ่งกำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2542 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กลุ่มที่ 1, 2, 4, 8, 9 กรุงเทพมหานคร ที่ผ่านการเรียนวิชาลีลาศมาแล้ว จำนวน 400 คน เป็นชาย 200 คน หญิง 200 คน โดยการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ของกลุ่มโรงเรียน	จำนวนนักเรียนปี 2542 กลุ่มตัวอย่างโรงเรียน	กลุ่มประชากร			กลุ่มตัวอย่างนักเรียน		
		ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
กลุ่ม 1	ร.ร.สุวรรณสุทธาราม	52	52	104	40	40	80
กลุ่ม 2	ร.ร.เตรียมอุดมศึกษา	79	356	435	40	40	80
กลุ่ม 4	ร.ร.รัตนโกสินทร์สมโภช- บางเขน	91	101	192	40	40	80
กลุ่ม 8	ร.ร.วัดนวลนรดิศ	49	81	130	40	40	80
กลุ่ม 9	ร.ร.สวนกุหลาบวิทยาลัย- นนทบุรี	277	326	603	40	40	80
	รวม	548	916	1,464	200	200	400

ขั้นตอนการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

1. สุ่มกลุ่มโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร มีทั้งหมด 9 กลุ่มโรงเรียน โดยวิธีการเจาะจงกลุ่มโรงเรียนที่ 1, 2, 4, 8, 9
2. สุ่มโรงเรียน โรงเรียนในกลุ่มที่ 1, 2, 4, 8, 9 โรงเรียนที่สุ่มได้ ได้แก่
 - กลุ่ม 1 โรงเรียนสุวรรณสุทธาราม
 - กลุ่ม 2 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา
 - กลุ่ม 4 โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขน
 - กลุ่ม 8 โรงเรียนวัดนวลนรดิศ
 - กลุ่ม 9 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยนนทบุรี
3. สุ่มนักเรียน คัดเลือกห้องเรียนที่นักเรียนเรียนวิชาลีลาศในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 ที่มีจำนวนนักเรียนชายและนักเรียนหญิงใกล้เคียงกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นมาตราส่วนประเมินค่าความสามารถทางลีลาศที่ ลิลลลา ธรรมานุชิต สร้างขึ้น เพื่อประเมินผลนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดขององค์ประกอบที่จะประเมินผล
 - การลีลาศเดี่ยว 5 ข้อ ได้แก่ข้อที่ 3, 5, 6, 7, 9
 - การลีลาศคู่ 8 ข้อ ได้แก่ข้อที่ 1, 2, 3, 5, 6, 7, 9, 10
 มาตราส่วนประเมินค่าความสามารถทางลีลาศสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ลิลลลา ธรรมานุชิต สร้างขึ้น มีความเที่ยงตรง (.6-1.0) ค่าความเชื่อมั่น (.8593) ค่าความเป็นปรนัย (.7468, .7604 และ .7811) และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (2.1108-6.8307) อยู่ในระดับสูง
 - ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของมาตราส่วนประเมินค่าความสามารถลีลาศของลิลลลา ธรรมานุชิต โดยใช้ให้นักเรียนโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ชั้น ม.6 ที่ผ่านการเรียนลีลาศมาแล้ว จำนวน 60 คน แบ่งเป็นชาย 30 คน หญิง 30 คน โดยนำผลการทดสอบมาหาค่าความเชื่อมั่น ดังนี้
 - การลีลาศของชาย ประเภทเดี่ยว, คู่ จังหวะชา ซา ซ่า, แวงโก้ มีความเชื่อมั่น 0.96, 0.91, 0.97, 0.98
 - การลีลาศของหญิง ประเภทเดี่ยว, คู่ จังหวะชา ซา ซ่า, แวงโก้ มีความเชื่อมั่น 0.91, 0.95, 0.87, 0.96

2. อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ได้แก่
 - 2.1 เครื่องขยายเสียง
 - 2.2 เทปเพลงลีลาศ วงดนตรีคณะสุนทราภรณ์
 - 2.3 เครื่องประกอบจังหวะ
 - 2.4 อาคารที่ใช้สอน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับแบบประเมิน อุปกรณ์ สถานที่
2. ขอลงหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อติดต่อขอความอนุเคราะห์ ไปยังอธิบดีกรมสามัญศึกษา ผู้อำนวยการโรงเรียน กลุ่ม 1,2,4,8,9 สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตใช้สถานที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ผู้วิจัยอธิบายรายละเอียดต่าง ๆ ในการประเมินผลการวิจัย ให้ผู้เกี่ยวข้องฟังให้เข้าใจถึงวิธีการประเมินทั้ง 2 จังหวะ ที่กำหนดไว้ในแบบประเมินผล
4. ประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียนลีลาศของผู้เรียนภายหลังการเรียนแต่ละประเภท โดยการสอบปฏิบัติประเภทลาตินอเมริกันและสอบปฏิบัติประเภทบอลรูม โดยใช้แบบประเมินค่าความสามารถทางลีลาศของ ลิลลลา ธรรมานุกิจิต
5. วิธีการดำเนินการประเมินผล
 - ตอนที่ 1 ประเมินผลรายบุคคล ใช้แบบทดสอบข้อ 3, 5, 6, 7, 9
 - ตอนที่ 2 ประเมินผลเป็นรายคู่ ใช้แบบทดสอบข้อ 1, 2, 3, 5, 6, 7, 9, 10
6. ขั้นตอนในการประเมินผล
 - วิธีที่ 1 ทดสอบรายบุคคล เปิดเทปเพลงในจังหวะบอลรูม (จังหวะแทงโก้) โดยใช้ฟิเกอร์ โอเพ่น โปรมินาตต์ แอน โปรเกรซซีฟ (Figure Open Promenard and Progressive) เดินเพียง 1 รอบของฟลอร์เต้นรำ การลีลาศในจังหวะ ซา ซา ซ่า โดยให้นักเรียนเดินพื้นฐานของการลีลาศ (Basic Movement, Spot Turn to Right, Hand to Hand และ Shoulder to Shoulder) โดยนักเรียนเดินตามจังหวะดนตรีเพียงคนเดียว
 - วิธีที่ 2 ทดสอบรายคู่ ให้นักเรียนจับคู่ตามที่เคยเรียนด้วยกันมาโดยการทดสอบทีละ 4 คู่ จากทุกมุมของฟลอร์ การลีลาศในจังหวะแทงโก้ โดยใช้พื้นฐานการเดิน ฟิเกอร์ โอเพ่น โปรมินาตต์ แอน โปรเกรซซีฟ (Figure Open Promenard and Progressive) เดินเพียง 1 รอบของฟลอร์เต้นรำ การลีลาศในจังหวะ ซา ซา ซ่า โดยให้นักเรียนเดินพื้นฐานของการลีลาศ (Basic Movement, Spot Turn to Right, Hand to Hand และ Shoulder to Shoulder) โดยให้นักเรียนลีลาศตามจังหวะดนตรีบนฟลอร์เต้นรำ

7. ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้การลีลาศ 2 ประเภท คือ

7.1 ประเภทลาตินอเมริกัน (Latin American)

7.1.1 จังหวะชา ชา ช่า (Cha cha cha) คือเพลง

7.1.1.1 ชา ชา ช่าพาเฟลิน

7.1.1.2 ชา ชา ช่ากล่อมใจ

7.1.1.3 เร็งลีลาศ

เทปเพลงวงดนตรีสุนทราภรณ์ (ผู้ขับร้อง เลิศ และ ศรีสุดา) เวลาที่
บรรเลงเพลง 8.13 นาที

7.2 ประเภทบอลรูม (Ballroom dancing)

7.2.1 จังหวะแทงโก้ (Tango) คือเพลง

7.2.1.1 ฟลอร์เฟื่องฟ้า

7.2.1.2 ศรีทวารัก

7.2.1.3 แม่ทูนหัว

เทปเพลงวงดนตรีสุนทราภรณ์ (ผู้ขับร้อง วินัย จุลลุศปะ) เวลาที่
บรรเลง เพลง 8.28 นาที

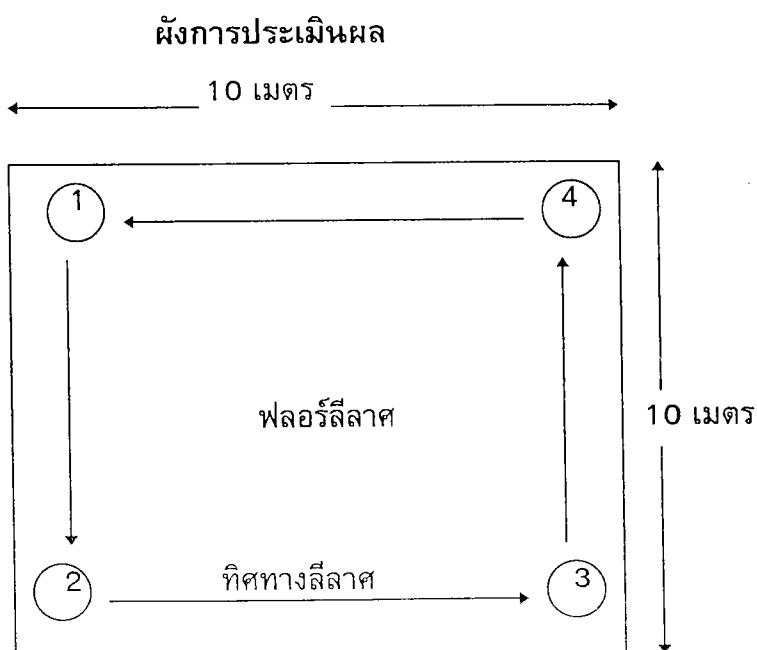
8. ผู้วิจัยชี้แจงถึงวิธีการและการทดสอบทักษะการลีลาศบนฟลอร์ลีลาศ

8.1 ทักษะการยืน ให้คู่ที่ทดสอบยืนอยู่ที่มุมฟลอร์ลีลาศทั้งสี่ด้าน

8.2 ทิศทางการลีลาศ

9. ควบคุมการประเมินผลตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ระหว่างเวลา
8.00 - 10.00 น.

10. บันทึกผลเพื่อนำมาวิเคราะห์ สรุปผลการวิจัย และเสนอความคิดเห็นที่ได้จาก
การศึกษานี้

การจัดกระทำกับข้อมูล

นำผลการทดสอบทักษะลีลาศของนักเรียนมาทำการวิเคราะห์ดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากการทดสอบทักษะลีลาศของนักเรียนในแต่ละรายการ
2. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทักษะลีลาศแต่ละรายการโดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยวิธีของ เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation)
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเลขคณิตโดยใช้สถิติที (t-test Independent) ของชาย, หญิง ประเภทเดี่ยว, คู่ ในจังหวัดชวาช่า ช่า, แวงโก้
4. การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. หาเกณฑ์ปกติ (Norm) โดยใช้คะแนนดิบแบ่งระดับทักษะลีลาศจากคะแนนการทดสอบทักษะลีลาศของนักเรียนออกเป็น 5 ระดับ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และ ต่ำมาก

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า

ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล

นำผลการทดสอบทักษะลีลาศของนักเรียนมาทำการวิเคราะห์ดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนทักษะลีลาศของนักเรียนในแต่ละรายการ
2. หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทักษะลีลาศในแต่ละรายการ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation)
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเลขคณิต โดยใช้สถิติ ที (t-test independent) ของชาย กับ หญิง ประเภทเดียว, คู่ จังหวะชา ชา ซ่า, แวงโก้
4. การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. หาเกณฑ์ปกติ (Norm) โดยใช้คะแนนดิบแบ่งระดับทักษะลีลาศจากคะแนนการทดสอบทักษะลีลาศของนักเรียนออกเป็น 5 ระดับ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และ ต่ำมาก

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
T-Score	แทน	คะแนนที
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากการทดสอบทักษะลีลาศ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากการทดสอบทักษะลีลาศนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร ในแต่ละรายการ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน (เพศชาย 200 คน เพศหญิง 200 คน)

เพศ	ประเภท	เดี่ยว			คู่		
		จังหวะ	N	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
ชาย	ชา ชา ช่า		200	18.85	1.48	30.66	1.67
	แทงโก้		200	18.78	1.87	30.58	2.15
หญิง	ชา ชา ช่า		200	19.18	1.33	30.06	1.50
	แทงโก้		200	19.14	1.31	31.13	1.73

จากตาราง 2 แสดงว่าค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการลีลาศชาย, หญิง ประเภทเดี่ยว จังหวะชา ชา ช่า คือ 18.85 (1.48), 19.18 (1.33) จังหวะแทงโก้ 18.78 (1.87), 19.14 (1.31) ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการลีลาศชาย, หญิง ประเภทคู่ จังหวะชา ชา ช่า คือ 30.66 (1.67), 30.06 (1.50) จังหวะแทงโก้ 30.58 (2.15), 31.13 (1.73)

2. หาค่าความเชื่อมั่นโดยการทดสอบซ้ำ (Test-Retest) ระยะเวลาห่างกัน 1 สัปดาห์

ตาราง 3 ค่าความเชื่อมั่นของมาตราส่วนประเมินค่าทางลีลาศสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ ลลิลลา ธรรมานุกิต สร้างขึ้น ผู้วิจัยนำไปทำการทดสอบซ้ำ (Test-Retest) โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน (ชาย 30 คน หญิง 30 คน)

เพศ	จังหวัดชา ช่า ช่า		จังหวัดแหงโก้		
	ประเภท	เดี่ยว	คู่	เดี่ยว	คู่
ชาย		0.96*	0.91*	0.97*	0.98*
หญิง		0.91*	0.95*	0.87*	0.96*

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.6021$)

จากตาราง 3 แสดงว่ามาตราส่วนประเมินค่าความสามารถทางลีลาศสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนำไปวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนลีลาศ ของชาย, หญิง ประเภทเดี่ยว, คู่ จังหวัดชา ช่า ช่า มีค่าความเชื่อมั่น 0.96, 0.91, 0.91, 0.95 ตามลำดับ การลีลาศของชาย, หญิง ประเภทเดี่ยว, คู่ จังหวัดแหงโก้ มีค่าความเชื่อมั่น 0.97, 0.98, 0.87 และ 0.96 ตามลำดับ มาตราส่วนประเมินค่าความสามารถทางลีลาศสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของทักษะลีลาศของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง โดยใช้สถิติที (t-test independent)

ตาราง 4 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเลขคณิต โดยใช้สถิติที (t-test Independent) ของชาย, หญิง ประเภทเดี่ยว, คู่ จังหวะชา ชา ซ่า, แทงโก้ ($N_1 = 200, N_2 = 200$)

จังหวะ	ประเภท	ชาย		หญิง		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ชา ชา ซ่า	เดี่ยว	18.85	1.48	19.18	1.33	2.345*
	คู่	30.66	1.67	30.06	1.50	0.782
แทงโก้	เดี่ยว	18.78	1.87	19.14	1.31	0.229
	คู่	30.58	2.15	31.13	1.73	0.819

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05, $t = 1.980$

จากตาราง 4 แสดงว่าค่าเฉลี่ยเลขคณิต การลีลาศของชาย, หญิง ประเภทเดี่ยว จังหวะ ชา ชา ซ่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการลีลาศประเภทคู่ จังหวะชา ชา ซ่า, ประเภทเดี่ยว และ คู่ จังหวะแทงโก้ ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05

ตาราง 5 เกณฑ์คะแนนดิบ การลีลาของชาย ประเภทเดี่ยว จังหวะ ซา ซา ซ่า

ระดับความสามารถ	คะแนน
สูงมาก	20
สูง	19
ปานกลาง	18
ต่ำ	17
ต่ำมาก	16

จากตาราง 5 แสดงว่าเกณฑ์คะแนนดิบการลีลาของชาย ประเภทเดี่ยว จังหวะ ซา ซา ซ่า ใช้เกณฑ์สูงมาก ตรงกับ 20 คะแนน สูงตรงกับ 19 คะแนน ปานกลาง ตรงกับ 18 คะแนน ต่ำ ตรงกับ 17 คะแนน และต่ำมาก ตรงกับ 16 คะแนน

ตาราง 6 เกณฑ์คะแนนดิบ การลีลาของหญิง ประเภทเดี่ยว จังหวะ ซา ซา ซ่า

ระดับความสามารถ	คะแนน
สูงมาก	20
สูง	19
ปานกลาง	18
ต่ำ	17
ต่ำมาก	16

จากตาราง 6 แสดงว่าเกณฑ์คะแนนดิบการลีลาของหญิง ประเภทเดี่ยว จังหวะ ซา ซา ซ่า ใช้เกณฑ์สูงมาก ตรงกับ 20 คะแนน สูงตรงกับ 19 คะแนน ปานกลาง ตรงกับ 18 คะแนน ต่ำ ตรงกับ 17 คะแนน และต่ำมาก ตรงกับ 16 คะแนน

ตาราง 7 เกณฑ์คะแนนดิบ การลีลาของชาย ประเภทคู่ จังหวะ ซา ซา ซ่า

ระดับความสามารถ	คะแนน
สูงมาก	32
สูง	31
ปานกลาง	30
ต่ำ	29
ต่ำมาก	28

จากตาราง 7 แสดงว่าเกณฑ์คะแนนดิบ การลีลาของชาย ประเภทคู่ จังหวะ ซา ซา ซ่า ใช้เกณฑ์สูงมาก ตรงกับ 32 คะแนน สูงตรงกับ 31 คะแนน ปานกลาง ตรงกับ 30 คะแนน ต่ำ ตรงกับ 29 คะแนน และต่ำมาก ตรงกับ 28 คะแนน

ตาราง 8 เกณฑ์คะแนนดิบ การลีลาของหญิง ประเภทคู่ จังหวะ ซา ซา ซ่า

ระดับความสามารถ	คะแนน
สูงมาก	32
สูง	31
ปานกลาง	30
ต่ำ	29
ต่ำมาก	28

จากตาราง 8 แสดงว่าเกณฑ์คะแนนดิบ การลีลาของหญิง ประเภทคู่ จังหวะ ซา ซา ซ่า ใช้เกณฑ์สูงมาก ตรงกับ 32 คะแนน สูงตรงกับ 31 คะแนน ปานกลาง ตรงกับ 30 คะแนน ต่ำ ตรงกับ 29 คะแนน และต่ำมาก ตรงกับ 28 คะแนน

ตาราง 9 เกณฑ์คะแนนดิบ การลีลาของชาย ประเภทเดี่ยว จังหวะแทงโก้

ระดับความสามารถ	คะแนน
สูงมาก	20
สูง	19
ปานกลาง	18
ต่ำ	17
ต่ำมาก	16

จากตาราง 9 แสดงว่าเกณฑ์คะแนนดิบ การลีลาของชาย ประเภทเดี่ยว จังหวะแทงโก้ ใช้เกณฑ์สูงมาก ตรงกับ 20 คะแนน สูงตรงกับ 19 คะแนน ปานกลาง ตรงกับ 18 คะแนน ต่ำ ตรงกับ 17 คะแนน และต่ำมาก ตรงกับ 16 คะแนน

ตาราง 10 เกณฑ์คะแนนดิบ การลีลาของหญิง ประเภทเดี่ยว จังหวะแทงโก้

ระดับความสามารถ	คะแนน
สูงมาก	20
สูง	19
ปานกลาง	18
ต่ำ	17
ต่ำมาก	16

จากตาราง 10 แสดงว่าเกณฑ์คะแนนดิบ การลีลาของหญิง ประเภทเดี่ยว จังหวะแทงโก้ ใช้เกณฑ์สูงมาก ตรงกับ 20 คะแนน สูงตรงกับ 19 คะแนน ปานกลาง ตรงกับ 18 คะแนน ต่ำ ตรงกับ 17 คะแนน และต่ำมาก ตรงกับ 16 คะแนน

ตาราง 11 เกณฑ์คะแนนดิบ การลีลาศของชาย ประเภทคู่ จังหวะแทงโก้

ระดับความสามารถ	คะแนน
สูงมาก	32
สูง	31
ปานกลาง	30
ต่ำ	29
ต่ำมาก	28

จากตาราง 11 แสดงว่าเกณฑ์คะแนนดิบ การลีลาศของชาย ประเภทคู่ จังหวะแทงโก้ ใช้เกณฑ์สูงมาก ตรงกับ 32 คะแนน สูงตรงกับ 31 คะแนน ปานกลาง ตรงกับ 30 คะแนน ต่ำ ตรงกับ 29 คะแนน และต่ำมาก ตรงกับ 28 คะแนน

ตาราง 12 เกณฑ์คะแนนดิบ การลีลาศของหญิง ประเภทคู่ จังหวะแทงโก้

ระดับความสามารถ	คะแนน
สูงมาก	32
สูง	31
ปานกลาง	30
ต่ำ	29
ต่ำมาก	28

จากตาราง 12 แสดงว่าเกณฑ์คะแนนดิบ การลีลาศของหญิง ประเภทคู่ จังหวะแทงโก้ ใช้เกณฑ์สูงมาก ตรงกับ 32 คะแนน สูงตรงกับ 31 คะแนน ปานกลาง ตรงกับ 30 คะแนน ต่ำ ตรงกับ 29 คะแนน และต่ำมาก ตรงกับ 28 คะแนน

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อทราบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนลีลาศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนลีลาศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร
3. สร้างเกณฑ์ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนลีลาศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร ซึ่งใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 5 โรงเรียน โรงเรียนละ 80 คนเป็นชาย 40 คน หญิง 40 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คนเป็นชาย 200 คน หญิง 200 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบมาตราส่วนประเมินค่าความสามารถทางลีลาศสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ ลลิลลา ธรรมานุกิต สร้างขึ้นเป็นเครื่องมือในการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนลีลาศของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนทักษะลีลาศของนักเรียนในแต่ละรายการ

2. หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทักษะลีลาศในแต่ละรายการโดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation)

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเลขคณิต โดยใช้สถิติ ที (t-test independent) ของชาย กับ หญิง ประเภทเดี่ยว, คู่ จังหวะชา ซา ซ่า, แวงโก้

4. หาเกณฑ์ปกติ (Norm) โดยใช้คะแนนดิบแบ่งระดับทักษะลีลาศจากคะแนนการทดสอบทักษะลีลาศของนักเรียนออกเป็น 5 ระดับ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก

สรุปผลการศึกษาวิจัย

1. ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การลีลาศของชาย, หญิง ประเภทเดี่ยว จังหวะชา ซา ซ่า คือ 18.85 (1.48), 19.18 (1.33) จังหวะแวงโก้ 18.78 (1.87), 19.14 (1.31) ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการลีลาศชาย, หญิง ประเภทคู่ จังหวะชา ซา ซ่า คือ 30.66 (1.67), 30.06 (1.50) จังหวะแวงโก้ 30.58 (2.15), 31.13 (1.73)

2. ค่าเฉลี่ยเลขคณิตการลีลาศของชาย, หญิง ประเภทเดี่ยว จังหวะชา ซา ซ่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการลีลาศประเภทคู่ จังหวะชา ซา ซ่า-ประเภทเดี่ยว, คู่ จังหวะแวงโก้ ไม่แตกต่างกัน

3. เกณฑ์คะแนนดิบการลีลาศของชาย, หญิง ประเภทเดี่ยว จังหวะชา ซา ซ่า, แวงโก้ ใช้เกณฑ์เหมือนกัน ได้แก่ สูงมาก ตรงกับ 20 คะแนน สูง ตรงกับ 19 คะแนน ปานกลาง ตรงกับ 18 คะแนน ต่ำ ตรงกับ 17 คะแนน และต่ำมาก ตรงกับ 16 คะแนน เกณฑ์คะแนนดิบการลีลาศของชาย, หญิง ประเภทคู่ จังหวะชา ซา ซ่า, แวงโก้ ใช้เกณฑ์เหมือนกัน ได้แก่ สูงมาก ตรงกับ 32 คะแนน สูง ตรงกับ 31 คะแนน ปานกลาง ตรงกับ 30 คะแนน ต่ำ ตรงกับ 29 คะแนน และต่ำมาก ตรงกับ 28 คะแนน

4. ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) มาตรฐานประเมินค่าทางลีลาศสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ อลิสลา ธรรมานุชิต สร้างขึ้น ผู้วิจัยนำไปทดสอบซ้ำ (Test-Retest) การลีลาศของชาย, หญิง ประเภทเดี่ยว, คู่ จังหวะชา ซา ซ่า มีความเชื่อมั่น 0.96, 0.91, 0.91, 0.95 ตามลำดับ การลีลาศของชาย, หญิง ประเภทเดี่ยว, คู่ จังหวะแวงโก้ มีความเชื่อมั่น 0.97, 0.98, 0.87 และ 0.96 ตามลำดับ มาตรฐานประเมินค่าความสามารถทางลีลาศสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การลีลาของชาย, หญิง ประเภทเดี่ยว จังหวะชา ซา ซ่า คือ 18.85 (1.48), 19.18 (1.33) จังหวะแทงโก้ 18.78 (1.87), 19.14 (1.31) ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การลีลาของชาย, หญิง ประเภทคู่ จังหวะชา ซา ซ่า คือ 30.66 (1.67) 30.06 (1.50) จังหวะแทงโก้ 30.58(2.15), 31.13 (1.73) แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนลีลาของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตอยู่ในระดับสูง เพราะการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนจัดวิชาลีลาเป็นวิชาเลือก ให้นักเรียนได้เลือกเรียนตามความสนใจของนักเรียน ซึ่งเป็นผลให้การเรียนของนักเรียนมีผลดี จากการฝึกซ้อมร่วมกัน การคิดท่าทางลีลาที่ใหม่ ๆ ตลอดจนทัศนคติที่ดีต่อการเรียน ซึ่ง อุดม พิมพา (2527:13) กล่าวว่า การรับรู้ความรู้สึกสำนึกมีความจำเป็นสำหรับการเรียนรู้ทักษะต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ บาร์โรว์ (Barrow. 1977:168-170) ที่พบว่านักเรียนที่มีทักษะทางกลไกสูงสามารถเรียนรู้หรือตอบสนองการสอนหรือการฝึกทักษะต่าง ๆ ได้เร็ว การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนที่จัดให้นักเรียนได้เรียนเป็นวิชาบังคับแล้ว ผลการเรียนที่ออกมาจะอยู่ในระดับปานกลาง และต่ำ อันมีสาเหตุจากที่นักเรียนถูกบังคับให้เรียน ซึ่งนักเรียนบางคนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชานี้ หรือไม่ชอบการบังคับในการเรียนซึ่ง เฟื่องฟุ้ง เจริญตราฐ (2514 : 45) กล่าวว่าเด็กแต่ละคนไม่เหมือนกัน เด็กคนหนึ่งจะแตกต่างกับคนอื่นหลาย ๆ ประการ ต่างกันในความสามารถที่เรียนที่จะศึกษา ต่างกันเพราะมีประสบการณ์ที่ไม่เหมือนกัน และปัจจุบันนี้เป็นที่ยอมรับกันว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยหลาย ๆ อย่างประกอบกัน ซึ่งเป็นผลทำให้ผลการเรียนจะอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าโรงเรียนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกเรียน

ผลจากการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนที่มีความสนใจในวิชาที่นักเรียนชอบแล้วนักเรียนจะสามารถเรียนรู้ได้ดี ประสบผลสำเร็จทั้งการสอนของครูและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนอันเนื่องมาจากนักเรียนจะมีความตั้งใจที่จะรับการถ่ายทอดความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ สามารถปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้องสวยงาม ซึ่งปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับสูง จากกฎของผล (Law of Effect) อธิบายว่ามนุษย์มีแนวโน้มที่จะทำในสิ่งที่ตนเองทำได้ดีหรือตนเองพอใจ นักเรียนบางคนสามารถทำคะแนนได้เต็ม อาจเป็นเพราะว่านักเรียนมีการฝึกซ้อมร่วมกันในการลีลาอยู่เสมอ ทำให้มีความพร้อมที่จะประกอบกิจกรรม มีการซักถามปัญหาจากการฝึกหัดที่นักเรียนทำไม่ได้จากครู-อาจารย์ที่ทำการสอนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองที่จะทำให้เกิดผลดีต่อตัวของนักเรียน ฮิลการ์ด (Hilgard. 1966) กล่าวว่า การเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลงที่ค่อนข้างถาวรในพฤติกรรมอันเป็นผลมาจากการฝึก

การลีลาของเพศชายในการเรียนการสอนประเภทเดี่ยวที่มีความแตกต่างกับเพศหญิงนั้น อาจเนื่องมาจากนักเรียนชายคิดว่าการลีลาเป็นเรื่องของเพศหญิง ความละเอียดอ่อน

การเคลื่อนไหวช้า ๆ ประกอบดนตรีนั้นไม่น่าจะเป็นเรื่องของชายที่มีความเข้มแข็ง จึงทำให้เกิดความกระดากอายต่อเพศตรงข้าม กลัวเพื่อนจะล้อเลียนถ้าทำให้สวยงามว่าทำเหมือนผู้หญิง จึงไม่กล้าแสดงออกในการลีลาศประเภทเดี่ยว

ส่วนเพศหญิงมีความชอบในเรื่องของดนตรี และการลีลาศในลีลาที่สวยงาม สามารถปฏิบัติได้โดยไม่กระดากอาย หรืออาจเป็นเพราะว่านักเรียนหญิงมีจำนวนมากกว่าในห้องเรียน จึงกล้าแสดงออก ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนลีลาศประเภทเดี่ยวจึงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

การลีลาศที่นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ไม่แตกต่างกันอันเนื่องมาจากการลีลาศประเภทคู่ นั้นคู่ลีลาศจะต้องเต้นรำไปในทางที่สอดคล้องต่อเนื่องกันโดยมีทักษะการเดินที่บังคับไว้ในการเต้นรำอยู่แล้ว และนักเรียนมีการฝึกหัดกันอยู่เสมอ ๆ จากทฤษฎีการเชื่อมโยงของทอร์นไดก์ (Thorndike's Connectionism Theory) เชื่อว่า มนุษย์หรือสัตว์ก็ตามถ้าได้ประกอบกิจกรรมที่ชอบ ฟังพอใจและตอบสนองความปรารถนาของตนเองแล้วก็จะปฏิบัติกิจกรรมนั้นได้ดี จึงทำให้การลีลาศประเภทคู่ไม่มีความแตกต่างกันอาจเป็นเพราะมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในขณะลีลาศ หรืออาจเป็นเพราะว่าคู่ลีลาศมีความระมัดระวังตัวที่พยายามเต้นรำไม่ให้เกิดการผิดพลาด เพราะมีครู-อาจารย์ และเพื่อนคอยดูขณะทำการทดสอบ หรืออาจมีสาเหตุมาจากสิ่งแวดล้อมที่ต้องระมัดระวังตัวเป็นอย่างมากถ้าหากปฏิบัติผิดพลาดแล้วจะไม่ผ่านการประเมินผล หรือผลออกมาไม่เป็นที่น่าพอใจ จึงมีความตั้งใจปฏิบัติอย่างเต็มความสามารถของตัวนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ในการทดสอบนักเรียนผู้ทดสอบควรจัดเตรียม

- 1.1 สถานที่ หมายถึง ฟลอร์เต้นรำหรือพื้นห้องที่ใช้ในการทดสอบให้ใกล้เคียงกัน
- 1.2 เครื่องเสียงที่ใช้เป็นอุปกรณ์ประกอบการทดสอบ ควรจัดเตรียมไปเอง เพื่อให้คุณภาพของเสียงเพลงที่นักเรียนได้ฟังมีคุณภาพเหมือนกัน
- 1.3 นักเรียน ควรจัดนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ควรทำความเข้าใจกับนักเรียน ครูผู้สอน ผู้บริหาร สถานศึกษา เกี่ยวกับระเบียบวิธีการทดสอบ เพื่อควบคุมกลุ่มตัวอย่างในการทดสอบความสามารถของนักเรียนอย่างแท้จริง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กาญจนา อินทรสุวานนท์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพลงพื้นบ้านภาคกลางในระดับปริญญาตรี โดยใช้บทเรียนโมดูลกับการสอนปกติ. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- ดารณี นวพันธ์. แบบประเมินค่าความสามารถลีลาสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- ทวีพงษ์ กลิ่นหอม. เอกสารคำสอนลีลาศ. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท, 2531. อัดสำเนา.
- ธงชัย เจริญทรัพย์มณี. ลีลาศ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2538.
- นนท์ อินทรเทพ. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระหว่างแบบเรียนโปรแกรมกับการสอนปกติ. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519. อัดสำเนา.
- ผาณิต บิลมาศ. การวัดทักษะกีฬา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- พิชิต ภูติจันทร์. ลีลาศ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2529.
- ไพศาล หวังพานิช. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.
- เฟื่องฟูง เครือตราชู. แนวคิดในการสร้างหลักสูตรและการปรับปรุงการสอนการเรียนในชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เกื้อกูลการพิมพ์, 2514.
- ลลิลลา ธรรมานุชิต. การสร้างมาตราส่วนประมาณค่าความสามารถทางลีลาศสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538. อัดสำเนา.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. กิจกรรมเข้าจังหวะ. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2533.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. การสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. (เอกสารกำกับการสอน).
- สุนันท์ ศลโกสุม. การประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ม.ป.ป.

- สุมาลี เพชรศิริ. แบบประเมินค่าความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา. ปรินูณานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- สมชัย วงษ์นายะ. การศึกษาตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสระบุรี. ปรินูณานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524. อัดสำเนา.
- อุดม พิมพา. การเรียนรู้ทักษะกลไก. เอกสารประกอบการเรียน. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา, 2517.
- Barrow, Harold M. Man and Movement. 2nd ed. Lea and Febiger, Philadelphia, 1977.
- Boeh, Sarah Marshall. "The Effectiveness of Labanotation in Learning Ballroom Dance," in Dissertation Abstracts International. 53(08) : 2902 - A; 1992.
- Bucher, Charles A. and Constance R. Koenig. Secondary school Physical Education, C.V. Mosby, St. Louis, 1978.
- Douglad, Earl Charles "The Academic Achievement to College Athletes from Ethnic Groups," Disseration Abstracts. 1965.
- Good, Carter V. Dictionary of Education. New York : McGraw – Hill Book Company, 1973.
- Hilgard., E.R. Theories of Learning, Appleton Century Crofts. 3rd ed. New York : 1966.
- Prescott, Danial A. "A Report of Conference on Child Study," Educational Bullatin. Faculty of Education Chulalongkorn University, 1961.
- Sanford, Filmore H. Psychology : A Scientific Study of Man. 2nd ed. Wadsworth Publishing Company, Inc., California, 1965.
- Stanley, Kimberly Constance T. "Education Through Dance : A Multicultural Theoretical Framework," Dissertation Abstracts. 1994.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- แบบประเมินผลสีลาศของ สลิลลา ธรรมานุชิต
- มาตรฐานประเมินค่าความสามารถสีลาศสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ชื่อ.....สกุล..... เพศ ชาย หญิง โรงเรียน..... ห้อง.....

การจับคู่ลีลาศ

Cha Cha Cha

- บอลรูมปิด (Closed Ballroom)
- บอลรูมเปิด (Open Ballroom)
- สะพานโค้ง (Facing Position)
- สวิง (Swing out Flirtation Position)

Tango

- บอลรูมปิด (Closed Ballroom)
- บอลรูมเปิด (Open Ballroom)
- สะพานโค้ง (Facing Position)
- สวิง (Swing out Flirtation Position)

การลีลาศพื้นฐาน (Basic Step)

Cha Cha Cha

- Basic Movement
- Spot turn to Right
- Shoulder to Shoulder
- Hand to Hand
- อื่น ๆ
-

Tango

- Progressive Side Step
- Open Promenade
- Tango Rock
- การเข้ามุมเพื่อเปลี่ยนทิศทาง Natural Twist Turn
- อื่น ๆ
-

การลีลาศทำอื่น ๆ (Other Step)

ประเมินผลการสอบลีลาศ

ทักษะ	Cha Cha Cha				Tango				หมายเหตุ
การเดินรำพื้นฐาน	① 1	② 2	③ 3	④ 4	① 1	② 2	③ 3	④ 4	① เดี่ยว 1 คู่
การจับคู่เดินรำ	① 1	② 2	③ 3	④ 4	① 1	② 2	③ 3	④ 4	
การจัดลำดับและการทรงตัว	① 1	② 2	③ 3	④ 4	① 1	② 2	③ 3	④ 4	
การเคลื่อนไหวเข้าจังหวะดนตรี	① 1	② 2	③ 3	④ 4	① 1	② 2	③ 3	④ 4	
ความต่อเนื่องเชื่อมโยงของท่าเดินรำ	① 1	② 2	③ 3	④ 4	① 1	② 2	③ 3	④ 4	
การนำ-ตาม ทิศทาง	① 1	② 2	③ 3	④ 4	① 1	② 2	③ 3	④ 4	
การแสดงออก	① 1	② 2	③ 3	④ 4	① 1	② 2	③ 3	④ 4	
จรรยาบรรณของท่าเดินรำ	① 1	② 2	③ 3	④ 4	① 1	② 2	③ 3	④ 4	
การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า	① 1	② 2	③ 3	④ 4	① 1	② 2	③ 3	④ 4	
จบ	① 1	② 2	③ 3	④ 4	① 1	② 2	③ 3	④ 4	

มาตราส่วนประมาณค่าความสามารถลีลาศ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละคู่ : เป็นลักษณะท่าทางของแต่ละคู่ที่แสดงออกมาให้เห็น

1. **ลักษณะการจับคู่เต้นรำ :** เริ่มสังเกตตั้งแต่ก่อนการเริ่มต้นรำเป็นต้นไป
พฤติกรรมที่สังเกต คือ - การจับมือ - ตำแหน่งของมือและแขนทั้งสองข้าง
- ลักษณะของลำตัว - การยืน
- การก้าวเท้า
- 4. ผู้เต้นรำจับคู่เต้นได้ถูกต้อง สวยงามเป็นส่วนมาก และสามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้ด้วยตนเอง
- 3. ผู้เต้นรำจับคู่เต้นได้ถูกต้อง สวยงามเป็นส่วนมาก และสามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้เมื่อได้รับคำแนะนำ
- 2. ผู้เต้นรำจับคู่เต้นรำได้ถูกต้องเป็นบางครั้ง แต่ขาดความสวยงาม และไม่สามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้เมื่อได้รับคำแนะนำ
- 1. ผู้เต้นรำจับคู่เต้นรำผิดรูปแบบเป็นประจำ และไม่สามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้เมื่อได้รับคำแนะนำ
-
2. **ระยะห่างขณะจับคู่เต้นรำ :** ผู้ประเมินเริ่มสังเกตตั้งแต่ก่อนการเต้นรำเป็นต้นไป
พฤติกรรมที่สังเกต คือ
 - ระยะห่างเมื่อยืนจับคู่
 - ตำแหน่งของลำตัวและเท้า
- 4. ผู้เต้นรำยืนห่างกับคู่ประมาณ 1 ฝ่ามือ ขณะเคลื่อนไหวตำแหน่งของลำตัวและเท้าตรงกับคู่เป็นส่วนมาก และสามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้ด้วยตนเอง
- 3. ผู้เต้นรำยืนห่างกับคู่ประมาณ 1 ฝ่ามือ ขณะเคลื่อนไหวตำแหน่งของลำตัวและเท้าตรงกับคู่เป็นส่วนมาก และสามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้เมื่อได้รับคำแนะนำ
- 2. ผู้เต้นรำยืนห่างกับคู่ประมาณ 1 ฝ่ามือ ขณะเคลื่อนไหวตำแหน่งของลำตัวและเท้าตรงกับคู่เป็นบางครั้ง และไม่สามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้เมื่อได้รับคำแนะนำ
- 1. ผู้เต้นรำยืนห่างหรือเบียดชิดคู่มากเกินไป ขณะเคลื่อนไหวตำแหน่งของลำตัวและเท้าเดินออกนอกคู่เป็นประจำ และไม่สามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้เมื่อได้รับคำแนะนำ

3. **การเคลื่อนไหวท่า** : พฤติกรรมที่สังเกตคือ การใช้ส่วนต่าง ๆ ของเท้าสัมผัสกับพื้นในแต่ละก้าว

- 4. ผู้เดินรำใช้ส้นเท้า ปลายเท้า ฝ่าเท้า และจุดหมุนของเท้าสัมผัสกับพื้นในแต่ละก้าวได้อย่างถูกต้องและสวยงามเป็นส่วนมาก
- 3. ผู้เดินรำใช้ส้นเท้า ปลายเท้า ฝ่าเท้า และจุดหมุนของเท้าสัมผัสกับพื้นในแต่ละก้าวได้อย่างถูกต้องและสวยงามเป็นบางครั้ง
- 2. ผู้เดินรำใช้ส้นเท้า ปลายเท้า ฝ่าเท้า และจุดหมุนของเท้าสัมผัสกับพื้นในแต่ละก้าวได้อย่างถูกต้องบ้าง แต่ขาดความสวยงาม
- 1. ผู้เดินรำขาดความสามารถในการใช้ส้นเท้า ปลายเท้า ฝ่าเท้า และจุดหมุนของเท้าสัมผัสกับพื้นในแต่ละก้าว

ความสามารถในการฟังและการเคลื่อนไหวให้เข้ากับจังหวะดนตรี : เป็นความสามารถในการเดินรำแต่ละรูปแบบของจังหวะ (Figure) ได้ถูกต้องและสัมพันธ์กับจังหวะดนตรี

4. **การฟังดนตรี** : พฤติกรรมที่สังเกตคือ การฟังเพลงในจังหวะต่าง ๆ และสามารถเขียนบอกได้

- 4. ผู้เดินรำบอกจังหวะเดินรำในแต่ละเพลงได้ถูกต้องหมดทุกเพลง
- 3. ผู้เดินรำบอกจังหวะเดินรำในแต่ละเพลงได้ถูกต้อง 3/4 ของเพลงทั้งหมด
- 2. ผู้เดินรำบอกจังหวะเดินรำในแต่ละเพลงได้ถูกต้อง 1/2 ของเพลงทั้งหมด
- 1. ผู้เดินรำบอกจังหวะเดินรำในแต่ละเพลงได้ถูกต้องน้อยกว่าของเพลงทั้งหมด

5. **การเริ่มต้นเดินรำในแต่ละจังหวะให้ถูกต้องกับจังหวะดนตรี** : พฤติกรรมที่สังเกตคือ การเริ่มต้นก้าวเท้าแรกในจังหวะที่ 1 ของห้องเพลง

- 4. ผู้เดินรำเริ่มก้าวเท้าแรกได้ถูกต้อง แม่นยำ เข้ากับจังหวะดนตรีเป็นส่วนมาก และสามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้ด้วยตนเอง
- 3. ผู้เดินรำเริ่มก้าวเท้าแรกได้ถูกต้อง แม่นยำ เข้ากับจังหวะดนตรีเป็นส่วนมาก และสามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้เมื่อได้รับคำแนะนำ
- 2. ผู้เดินรำเริ่มก้าวเท้าแรกได้ถูกต้อง แม่นยำ เข้ากับจังหวะดนตรีเป็นบางครั้ง และไม่สามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้เมื่อได้รับคำแนะนำ
- 1. ผู้เดินรำเริ่มก้าวเท้าแรกออกได้ แต่ไม่เข้ากับจังหวะดนตรี

6. การเคลื่อนไหวของร่างกายให้เข้ากับจังหวะดนตรี : พฤติกรรมที่สังเกตคือ การเคลื่อนไหวของลำตัว เช่น การบิดไหล่ สะโพก ให้สัมพันธ์กับการก้าวเท้า (ซี. บี.เอ็ม) หรือการ รู้จักใช้แรงเหยียงของร่างกายให้เข้ากับจังหวะดนตรี

- 4 ผู้เต้นรำเคลื่อนไหวลำตัวพอเหมาะ ทำให้เกิดความสวยงามและเข้ากับจังหวะดนตรี
อย่างต่อเนื่องเป็นส่วนมาก
- 3 ผู้เต้นรำเคลื่อนไหวลำตัวพอเหมาะ ทำให้เกิดความสวยงามและเข้ากับจังหวะดนตรี
อย่างต่อเนื่องได้เป็นบางครั้ง
- 2 ผู้เต้นรำเคลื่อนไหวลำตัวเข้ากับจังหวะดนตรีอย่างต่อเนื่องได้เป็นบางครั้ง แต่ขาดความ
สวยงาม
- 1 ผู้เต้นรำไม่สามารถเคลื่อนไหวลำตัวให้เข้ากับจังหวะดนตรีอย่างต่อเนื่อง ขาดความ
สวยงาม

7. การเต้นรำให้ลงจังหวะ : พฤติกรรมที่สังเกต คือ การก้าวเท้าให้ลงกับจังหวะดนตรี
ในรูปแบบการเต้นรำเบื้องต้น (Basic Figure)

- 4 ผู้เต้นรำสามารถเต้นรำให้ลงจังหวะได้ถูกต้องเป็นส่วนมาก และสามารถแก้ไขให้
ถูกต้องได้ด้วยตนเอง
- 3 ผู้เต้นรำสามารถเต้นรำให้ลงจังหวะได้ถูกต้องเป็นส่วนมาก และสามารถแก้ไขให้
ถูกต้องได้เมื่อได้รับคำแนะนำ
- 2 ผู้เต้นรำสามารถเต้นรำให้ลงจังหวะได้ถูกต้องเป็นบางครั้ง และไม่สามารถแก้ไขให้
ถูกต้องได้เมื่อได้รับคำแนะนำ
- 1 ผู้เต้นรำไม่สามารถเต้นรำให้ลงจังหวะได้และไม่สามารถแก้ไขได้เมื่อได้รับคำแนะนำ

การใช้พื้นที่บนฟลอร์ลีลาต : เป็นความสามารถในการใช้พื้นที่บนฟลอร์ลีลาตให้เกิด
ประโยชน์มากที่สุด สามารถเลือกรูปแบบการเต้นรำ (Figure) ต่าง ๆ มาใช้อย่างเหมาะสม

8. การรู้จักทิศทางการเต้นรำ : พฤติกรรมที่สังเกตคือ การบอกและการปฏิบัติตาม
ทิศทางของการเต้นรำ

- 4 ผู้เต้นรำสามารถบอกทิศทางการเต้นรำและปฏิบัติได้ถูกต้อง 8 ทิศทาง
- 3 ผู้เต้นรำสามารถบอกทิศทางการเต้นรำและปฏิบัติได้ถูกต้อง 6 ทิศทาง
- 2 ผู้เต้นรำสามารถบอกทิศทางการเต้นรำและปฏิบัติได้ถูกต้อง 4 ทิศทาง
- 1 ผู้เต้นรำสามารถบอกทิศทางการเต้นรำและปฏิบัติได้ถูกต้องน้อยกว่า 4 ทิศทาง

9. การเชื่อมโยงรูปแบบการเดินร่ำ (Figure) ของจังหวัดการเดินร่ำแต่ละจังหวัด :
- พฤติกรรมที่สังเกตคือ การเชื่อมโยงรูปแบบการเดินร่ำที่เรียนไปแล้วเข้าด้วยกัน
- 4 ผู้เดินร่ำเชื่อมโยงรูปแบบการเดินร่ำต่าง ๆ เข้าด้วยกันเป็นกลุ่มอย่างต่อเนื่องและสวยงามเป็นส่วนมาก และสามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้ด้วยตนเอง
- 3 ผู้เดินร่ำเชื่อมโยงรูปแบบการเดินร่ำต่าง ๆ เข้าด้วยกันเป็นกลุ่มอย่างต่อเนื่องและสวยงามเป็นส่วนมาก และสามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้เมื่อได้รับคำแนะนำ
- 2 ผู้เดินร่ำเชื่อมโยงรูปแบบการเดินร่ำต่าง ๆ เข้าด้วยกันได้เป็นบางครั้ง แต่ขาดความสวยงาม และไม่สามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้เมื่อได้รับคำแนะนำ
- 1 ผู้เดินร่ำเชื่อมโยงรูปแบบการเดินร่ำต่าง ๆ เข้าด้วยกันและไม่สามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้เมื่อได้รับคำแนะนำ

10. การนำและการตาม : พฤติกรรมที่สังเกตคือ การนำการเดินร่ำของฝ่ายชายและการตามการเดินร่ำของฝ่ายหญิง

- 4 ผู้เดินร่ำนำและตามคู่เดินร่ำไปรอบ ๆ ฟลอร์โดยไม่กีดขวางหรือชนกับผู้อื่นที่ผ่านมาในทิศทางของตน สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้โดยไม่ชะงักหรือเสียจังหวะเป็นส่วนมาก และสามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้ด้วยตนเอง
- 3 ผู้เดินร่ำนำและตามคู่เดินร่ำไปรอบ ๆ ฟลอร์โดยไม่กีดขวางหรือชนกับผู้อื่นที่ผ่านมาในทิศทางของตน สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้โดยไม่ชะงักหรือเสียจังหวะเป็นส่วนมาก และสามารถแก้ไขให้ถูกต้องเมื่อได้รับคำแนะนำ
- 2 ผู้เดินร่ำนำและตามคู่เดินร่ำไปรอบ ๆ ฟลอร์โดยไม่กีดขวางหรือชนกับผู้อื่นที่ผ่านมาในทิศทางของตน สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้โดยไม่ชะงักหรือเสียจังหวะเป็นบางครั้ง และไม่สามารถแก้ไขให้ถูกต้องเมื่อได้รับคำแนะนำ
- 1 ผู้เดินร่ำนำและตามคู่เดินร่ำผิดพลาดเป็นประจำ ไม่สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าและไม่สามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้เมื่อได้รับคำแนะนำ

* * * * *

ภาคผนวก ข

- คะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนลีลาศของนักเรียนชาย
- คะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนลีลาศของนักเรียนหญิง

คะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนลีลาศของนักเรียนชาย

นักเรียน	การลีลาศจังหวะ ซา ซา ซ่า				การลีลาศจังหวะแทงโก้			
	การลีลาศเดี่ยว		การลีลาศคู่		การลีลาศเดี่ยว		การลีลาศคู่	
	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่
1	17	37.50	29	40.05	18	45.82	28	38.00
2	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
3	16	30.74	26	22.09	19	51.17	27	33.34
4	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
5	17	37.50	29	40.05	20	56.52	32	56.60
6	20	57.77	32	58.02	19	51.17	31	51.95
7	19	51.01	32	58.02	20	56.52	32	56.60
8	17	37.50	28	34.07	17	40.48	27	33.34
9	19	51.01	32	58.02	20	56.52	32	56.60
10	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
11	18	44.25	30	46.04	18	45.82	29	42.65
12	20	57.77	32	58.02	18	45.82	30	47.30
13	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
14	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
15	19	51.01	29	40.05	18	45.82	28	38.00
16	20	57.77	32	58.02	19	51.17	31	51.95
17	18	44.25	30	46.04	20	56.52	31	51.95
18	20	57.77	32	58.02	19	51.17	31	51.95
19	18	44.25	30	46.04	17	40.48	29	42.65
20	20	57.77	32	58.02	20	56.52	30	47.30
21	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
22	18	44.25	30	46.04	19	51.17	31	51.95
23	20	57.77	32	58.02	18	45.82	30	47.30
24	19	51.01	31	52.03	20	56.52	32	56.60
25	16	30.74	26	22.09	17	40.48	27	33.34
26	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
27	20	57.77	32	58.02	19	51.17	31	51.95
28	19	51.01	31	52.03	16	35.13	28	38.00
29	19	51.01	31	52.03	20	56.52	32	56.60
30	19	51.01	31	52.03	19	51.17	31	51.95

นักเรียน	การลีลาศจังหวะ ซา ซา ซ่า				การลีลาศจังหวะแทงโก้			
	การลีลาศเดี่ยว		การลีลาศคู่		การลีลาศเดี่ยว		การลีลาศคู่	
	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่
31	17	37.50	29	40.05	17	40.48	18	38.00
32	19	51.01	31	52.03	19	51.17	31	51.95
33	18	44.25	30	46.04	19	51.17	31	51.95
34	16	30.74	28	34.07	18	45.82	30	47.30
35	20	57.77	32	58.02	20	56.05	32	56.60
36	20	57.77	32	58.02	20	56.05	32	56.60
37	20	57.77	32	58.02	20	56.05	32	56.60
38	19	51.01	31	52.03	19	51.17	31	51.95
39	17	37.50	29	40.05	19	51.17	31	51.95
40	19	51.01	31	52.03	19	51.17	31	51.95
41	20	57.77	32	58.02	20	56.52	30	47.30
42	15	23.98	29	40.05	16	35.13	28	38.00
43	16	30.74	26	22.09	19	51.17	29	42.65
44	15	23.98	27	28.08	18	45.82	31	51.95
45	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
46	18	44.25	30	46.04	16	35.13	28	38.00
47	17	37.50	27	28.08	18	45.82	30	47.30
48	17	37.50	29	40.05	19	51.17	31	51.95
49	15	23.98	27	28.08	16	35.13	28	38.00
50	18	44.25	30	46.04	16	35.13	29	42.65
51	20	57.77	32	58.02	16	35.13	28	38.00
52	20	57.77	31	52.03	19	51.17	31	51.95
53	20	57.77	28	34.07	20	56.52	32	56.00
54	19	51.01	29	40.05	18	45.82	30	47.30
55	20	57.77	31	52.03	20	56.52	32	56.60
56	19	51.01	29	40.05	20	56.52	32	56.60
57	17	37.50	26	23.09	20	56.52	32	56.60
58	18	44.25	32	58.02	20	56.52	32	56.60
59	19	51.01	30	46.04	20	56.52	32	56.60
60	19	51.01	30	46.04	20	56.52	32	56.60

นักเรียน	การลีลาศจังหวะ ซา ซา ซ่า				การลีลาศจังหวะแทงโก้			
	การลีลาศเดี่ยว		การลีลาศคู่		การลีลาศเดี่ยว		การลีลาศคู่	
	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่
61	15	23.98	27	28.28	20	56.52	32	56.60
62	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
63	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
64	19	51.01	31	52.03	19	51.17	30	47.30
65	20	57.77	32	58.02	19	51.17	31	51.95
66	16	30.74	26	22.09	19	51.17	31	51.95
67	20	57.77	29	40.05	18	45.82	30	47.30
68	16	30.74	27	28.08	18	45.82	30	47.30
69	19	51.01	29	40.05	18	45.82	30	47.30
70	19	51.01	31	52.03	19	51.17	31	51.95
71	15	23.98	31	52.03	18	45.85	29	42.65
72	19	51.01	31	52.03	20	56.52	32	56.60
73	19	51.01	31	52.03	20	56.52	32	56.60
74	19	51.01	31	52.03	20	56.52	30	47.30
75	18	44.25	30	46.04	20	56.52	31	51.95
76	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
77	19	51.01	31	52.03	20	56.52	32	56.60
78	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
79	17	37.50	27	28.08	17	40.48	27	33.34
80	20	57.77	31	52.03	17	40.48	29	42.65
81	18	44.25	30	46.04	19	51.17	30	47.30
82	17	37.50	29	40.05	15	29.78	26	28.69
83	19	51.01	31	52.03	20	56.52	32	56.60
84	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
85	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
86	17	37.50	29	40.05	15	29.78	27	33.34
87	18	44.25	30	46.04	19	51.17	31	51.95
88	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
89	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
90	19	51.01	31	52.03	20	56.52	32	56.60

นักเรียน	การลีลาศจังหวะ ซา ซา ซ่า				การลีลาศจังหวะแทงโก้			
	การลีลาศเดี่ยว		การลีลาศคู่		การลีลาศเดี่ยว		การลีลาศคู่	
	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่
91	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
92	18	44.25	30	46.04	15	29.78	26	28.69
93	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
94	15	23.98	30	46.04	18	45.82	30	47.30
95	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
96	20	57.77	32	58.02	16	35.13	24	19.39
97	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
98	12	3.71	28	34.07	16	35.13	27	33.34
99	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
100	17	37.50	25	16.10	12	13.74	28	38.00
101	15	23.98	27	28.08	11	8.39	22	10.09
102	18	44.25	30	46.04	20	56.52	32	56.60
103	20	57.77	32	58.02	11	8.39	22	10.09
104	20	57.77	32	58.02	15	29.78	26	28.69
105	15	23.98	31	52.03	20	56.52	32	56.60
106	20	57.77	32	58.02	15	29.78	26	28.69
107	19	51.01	31	52.03	16	35.13	28	38.00
108	15	23.98	31	52.03	20	56.52	32	56.60
109	20	57.77	32	58.02	15	29.78	26	28.69
110	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
111	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
112	19	51.01	31	52.03	16	35.13	28	38.00
113	20	57.77	32	58.02	16	35.13	27	33.34
114	20	57.77	32	58.02	15	29.78	29	42.65
115	18	44.25	30	46.04	15	29.78	26	28.69
116	15	23.98	27	28.08	10	3.04	20	0.79
117	17	37.50	29	40.05	10	3.04	20	0.79
118	20	57.77	32	58.02	17	40.48	29	42.65
119	20	57.77	32	58.02	19	51.17	31	51.95
120	16	30.74	28	34.07	19	51.17	31	51.19

นักเรียน	การลีลาศจังหวะ ซา ซา ซ่า				การลีลาศจังหวะแทงโก้			
	การลีลาศเดี่ยว		การลีลาศคู่		การลีลาศเดี่ยว		การลีลาศคู่	
	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่
121	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
122	19	51.01	31	52.03	19	51.17	31	51.95
123	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
124	19	51.01	31	52.03	20	56.52	32	56.60
125	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
126	20	57.77	32	58.02	19	51.17	31	51.95
127	20	57.77	32	58.02	19	51.17	31	51.95
128	20	57.77	32	58.02	19	51.17	31	51.95
129	18	44.25	30	46.04	18	45.82	30	47.30
130	18	44.25	30	46.04	18	45.82	30	47.30
131	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
132	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
133	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
134	19	51.01	31	52.03	20	56.52	32	56.60
135	20	57.77	32	58.02	18	45.82	30	47.30
136	20	57.77	32	58.02	18	45.82	30	47.30
137	20	57.77	32	58.02	19	51.17	31	51.95
138	20	57.77	32	58.02	19	51.17	31	51.95
139	19	51.01	31	52.03	18	45.82	30	47.30
140	19	51.01	31	52.03	18	45.82	30	47.30
141	20	57.77	32	58.02	18	45.82	30	47.30
142	20	57.77	32	58.02	19	51.17	31	51.95
143	20	57.77	32	58.02	19	51.17	31	51.95
144	20	57.77	32	58.02	19	51.17	31	51.95
145	19	51.01	31	52.03	19	51.17	31	51.95
146	19	51.01	31	52.03	19	51.17	31	51.95
147	19	51.01	31	52.03	19	51.17	31	51.95
148	18	44.25	30	46.04	19	51.17	31	51.95
149	20	57.77	32	58.02	19	51.17	31	51.95
150	20	57.77	32	58.02	19	51.17	31	51.95

นักเรียน	การลีลาศจังหวะ ซา ซา ซ่า				การลีลาศจังหวะแทงโก้			
	การลีลาศเดี่ยว		การลีลาศคู่		การลีลาศเดี่ยว		การลีลาศคู่	
	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่
151	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
152	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
153	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
154	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
155	18	44.25	31	52.03	19	51.17	31	51.95
156	19	51.01	31	52.03	19	51.17	31	51.95
157	18	44.25	30	46.04	19	51.17	31	51.95
158	19	51.01	31	52.03	20	56.52	32	56.60
159	19	51.01	31	52.03	20	56.52	32	56.60
160	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
161	19	51.01	32	58.02	19	51.17	30	47.30
162	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
163	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
164	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
165	19	51.01	31	52.03	19	51.17	31	51.95
166	18	44.25	30	46.04	19	51.17	31	51.95
167	18	44.25	30	46.04	20	56.52	32	56.60
168	19	51.01	31	52.03	20	56.52	32	56.60
169	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
170	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
171	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
172	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
173	19	51.01	31	52.03	20	56.52	32	56.60
174	18	44.25	30	46.04	19	51.17	31	51.95
175	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
176	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
177	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
178	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
179	19	51.01	31	52.03	19	51.17	31	51.95
180	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60

นักเรียน	การลีลาศจังหวะ ซา ซา ซ่า				การลีลาศจังหวะแทงโก้			
	การลีลาศเดี่ยว		การลีลาศคู่		การลีลาศเดี่ยว		การลีลาศคู่	
	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่
181	19	51.01	31	52.03	20	56.52	32	56.60
182	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
183	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
184	18	44.25	30	46.04	19	51.17	31	51.95
185	18	44.25	30	46.04	19	51.17	31	51.95
186	19	51.01	31	52.03	20	56.52	32	56.60
187	19	51.01	31	52.03	20	56.52	32	56.60
188	18	44.25	30	46.04	20	56.52	32	56.60
189	18	44.25	30	46.04	19	51.17	31	51.95
190	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
191	19	51.01	31	52.03	20	56.52	32	56.60
192	18	44.25	30	46.04	19	51.17	31	51.95
193	19	51.01	31	52.03	20	56.52	32	56.60
194	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
195	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
196	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
197	19	51.01	31	52.03	20	56.52	32	56.60
198	18	44.25	30	46.04	19	51.17	31	51.95
199	20	57.77	32	58.02	20	56.52	32	56.60
200	19	51.01	31	52.03	20	56.52	32	56.60

คะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนลีลาศของนักเรียนหญิง

นักเรียน	การลีลาศจังหวะ ซา ซา ซ่า				การลีลาศจังหวะแทงโก้			
	การลีลาศเดี่ยว		การลีลาศคู่		การลีลาศเดี่ยว		การลีลาศคู่	
	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่
1	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
2	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
3	19	48.64	31	49.60	18	41.29	30	43.46
4	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
5	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
6	19	48.64	31	49.60	20	56.56	32	55.02
7	17	33.60	29	36.26	18	41.29	30	43.46
8	17	33.60	29	36.26	18	41.29	30	43.46
9	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
10	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
11	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
12	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
13	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
14	19	48.64	31	49.60	20	56.56	32	55.02
15	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
16	20	56.16	32	56.26	19	48.93	31	49.24
17	19	48.64	31	49.60	20	56.56	32	55.02
18	19	48.64	31	49.60	20	56.56	32	55.02
19	20	56.16	32	56.26	19	48.93	31	49.24
20	20	56.16	32	56.26	18	41.29	30	43.46
21	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
22	20	56.16	32	56.26	18	41.29	30	43.46
23	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
24	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
25	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
26	20	56.16	32	56.26	16	26.03	28	31.90
27	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
28	19	48.64	31	49.60	20	56.56	32	55.02
29	20	56.16	32	56.26	18	41.29	30	43.46
30	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02

นักเรียน	การลีลาศจังหวะ ซา ซา ซ่า				การลีลาศจังหวะแทงโก้			
	การลีลาศเดี่ยว		การลีลาศคู่		การลีลาศเดี่ยว		การลีลาศคู่	
	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่
31	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
32	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
33	19	48.64	31	49.60	18	41.29	30	43.46
34	19	48.64	31	49.60	19	48.93	31	49.24
35	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
36	20	56.16	32	56.26	19	48.93	31	49.24
37	19	48.64	31	49.60	20	56.56	32	55.02
38	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
39	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
40	19	48.64	31	49.60	20	56.56	32	55.02
41	20	56.16	31	49.60	19	48.93	32	55.02
42	19	48.64	31	49.60	20	56.56	32	55.02
43	18	41.12	27	22.93	18	41.29	32	55.02
44	18	41.12	31	49.60	18	41.29	32	55.02
45	19	48.64	30	42.93	19	48.93	32	55.02
46	15	18.57	28	29.60	16	26.03	30	43.46
47	19	48.64	31	49.60	15	18.39	28	31.90
48	20	56.16	31	49.60	19	48.93	32	55.02
49	20	56.16	32	56.26	17	33.66	31	49.24
50	20	56.16	30	42.93	18	41.29	32	55.02
51	20	56.16	31	49.60	20	56.56	32	55.02
52	19	48.64	27	22.93	20	56.56	31	49.24
53	20	56.16	32	56.26	19	48.93	32	55.02
54	20	56.16	32	56.26	17	33.66	30	43.46
55	20	56.16	32	56.26	19	48.93	30	43.46
56	20	56.16	31	49.60	20	56.56	32	55.02
57	20	56.16	31	49.60	20	56.56	32	55.02
58	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
59	19	48.64	31	56.26	20	56.56	32	55.02
60	19	48.64	31	49.60	19	48.93	32	55.02

นักเรียน	การลีลาศจังหวะ ซา ซา ซ่า				การลีลาศจังหวะแทงโก้			
	การลีลาศเดี่ยว		การลีลาศคู่		การลีลาศเดี่ยว		การลีลาศคู่	
	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่
61	20	56.16	32	56.26	18	41.29	30	43.46
62	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
63	20	56.16	31	49.60	20	56.56	32	55.02
64	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
65	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
66	15	18.57	26	16.26	20	56.56	32	55.02
67	18	41.12	30	42.93	20	56.56	31	49.24
68	20	56.16	31	49.60	18	41.29	31	49.24
69	20	56.16	32	56.26	19	48.93	31	49.24
70	20	56.16	32	56.26	19	48.93	32	55.02
71	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
72	16	26.09	27	22.93	18	41.29	30	43.46
73	15	18.57	27	22.93	18	41.29	30	43.46
74	15	18.57	26	16.26	19	48.93	31	49.24
75	19	48.64	32	56.26	17	33.66	29	37.68
76	20	56.16	31	49.60	18	41.29	30	43.46
77	20	56.16	31	49.60	20	56.56	32	55.02
78	17	33.60	28	29.60	20	56.56	32	55.02
79	20	56.16	32	56.26	18	41.29	30	43.46
80	20	56.16	30	42.93	18	41.29	30	43.46
81	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
82	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
83	17	33.60	29	36.26	13	3.12	24	8.78
84	19	48.64	31	49.60	15	18.39	26	20.34
85	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
86	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
87	20	56.16	32	56.26	20	56.56	31	49.24
88	18	41.12	30	42.93	16	26.03	27	26.12
89	17	33.60	29	36.26	15	18.39	26	20.34
90	15	18.57	24	2.93	20	56.56	32	55.02

นักเรียน	การลีลาศจังหวะ ซา ซา ซ่า				การลีลาศจังหวะแทงโก้			
	การลีลาศเดี่ยว		การลีลาศคู่		การลีลาศเดี่ยว		การลีลาศคู่	
	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่
91	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
92	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
93	15	18.57	32	56.26	20	56.56	32	55.02
94	17	33.60	29	36.26	14	10.76	22	2.77
95	17	33.60	29	36.26	16	26.03	31	49.24
96	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
97	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
98	16	26.09	28	29.60	16	26.03	32	55.02
99	17	33.60	29	36.26	15	18.39	26	20.34
100	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
101	16	26.09	28	29.60	10	19.77	31	49.24
102	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
103	18	41.12	30	42.93	15	18.39	26	20.34
104	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
105	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
106	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
107	18	41.12	31	49.60	19	48.93	31	49.24
108	15	18.57	30	42.93	15	18.39	32	55.02
109	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
110	18	41.12	25	9.60	16	26.03	25	14.56
111	15	18.57	26	16.26	20	56.56	32	55.02
112	20	56.16	31	49.60	19	48.93	30	43.46
113	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
114	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
115	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
116	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
117	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
118	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
119	16	26.09	28	29.60	11	12.13	26	20.34
120	13	3.53	25	9.60	10	19.77	20	14.33

นักเรียน	การลีลาศจังหวะ ซา ซา ซ่า				การลีลาศจังหวะแทงโก้			
	การลีลาศเดี่ยว		การลีลาศคู่		การลีลาศเดี่ยว		การลีลาศคู่	
	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่
121	19	48.64	31	49.60	19	48.93	31	49.24
122	20	56.16	32	56.26	19	48.93	31	49.24
123	19	48.64	31	49.60	19	48.93	31	49.24
124	19	48.64	31	49.60	19	48.93	31	49.24
125	20	56.16	32	56.26	19	48.93	31	49.24
126	19	48.64	31	49.60	20	56.56	32	55.02
127	19	48.64	31	49.60	20	56.56	32	55.02
128	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
129	19	48.64	31	49.60	20	56.56	32	55.02
130	19	48.64	31	49.60	20	56.56	32	55.02
131	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
132	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
133	19	48.64	31	49.60	20	56.56	32	55.02
134	19	48.64	31	49.60	19	48.93	31	49.24
135	19	48.64	31	49.60	19	48.93	31	49.24
136	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
137	20	56.16	32	56.26	19	48.93	31	49.24
138	20	56.16	32	56.26	19	48.93	31	49.24
139	20	56.16	32	56.26	19	41.29	30	43.46
140	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
141	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
142	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
143	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
144	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
145	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
146	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
147	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
148	19	48.64	31	49.60	19	48.93	31	49.24
149	19	48.64	31	49.60	20	56.56	32	55.02
150	20	56.16	32	56.26	19	48.93	31	49.24

นักเรียน	การลีลาศจังหวะ ซา ซา ซ่า				การลีลาศจังหวะแทงโก้			
	การลีลาศเดี่ยว		การลีลาศคู่		การลีลาศเดี่ยว		การลีลาศคู่	
	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่
151	20	56.16	32	56.26	19	48.93	31	49.24
152	19	48.64	31	49.60	20	56.56	32	55.02
153	19	48.64	31	49.60	20	56.56	32	55.02
154	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
155	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
156	19	48.64	31	49.60	20	56.56	32	55.02
157	19	48.64	31	49.60	20	56.56	32	55.02
158	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
159	20	56.16	32	56.26	18	41.29	30	43.46
160	20	56.16	32	56.26	18	41.29	30	43.46
161	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
162	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
163	20	56.16	30	42.93	20	56.56	32	55.02
164	20	56.16	32	56.26	20	56.56	31	49.24
165	19	48.64	31	49.60	18	41.29	30	43.46
166	18	41.12	30	42.93	18	41.29	30	43.46
167	19	48.64	31	49.60	19	48.93	31	49.24
168	19	48.64	31	49.60	20	56.56	32	55.02
169	19	48.64	31	49.60	20	56.56	32	55.02
170	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
171	19	48.64	31	49.60	19	48.93	30	43.46
172	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
173	18	41.12	30	42.93	19	48.93	31	49.24
174	19	48.64	31	49.60	20	56.56	32	55.02
175	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
176	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
177	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
178	19	48.64	31	49.60	18	41.29	30	43.46
179	19	48.64	31	49.60	18	41.29	30	43.46
180	18	41.12	30	42.93	18	41.29	30	43.46

นักเรียน	การลีลาศจังหวะ ซา ซา ซ่า				การลีลาศจังหวะแทงโก้			
	การลีลาศเดี่ยว		การลีลาศคู่		การลีลาศเดี่ยว		การลีลาศคู่	
	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่
181	19	48.64	31	49.60	20	56.56	32	55.02
182	18	41.12	30	42.93	19	48.93	31	49.24
183	18	41.12	30	42.93	19	48.93	31	49.24
184	19	48.64	31	49.60	20	56.56	32	55.02
185	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
186	18	41.12	30	42.93	19	48.93	31	49.24
187	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
188	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
189	20	56.16	32	56.26	18	41.29	30	43.46
190	20	56.16	32	56.26	19	48.93	30	43.46
191	19	48.64	31	49.60	20	56.56	32	55.02
192	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
193	19	48.64	31	49.60	19	48.93	31	49.24
194	19	48.64	31	49.60	20	56.56	32	55.02
195	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
196	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
197	19	48.64	31	49.60	19	48.93	31	49.24
198	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02
199	18	41.12	30	42.93	19	48.93	31	49.24
200	20	56.16	32	56.26	20	56.56	32	55.02

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ ประวิทย์ ชื่อสกุล แสงสว่าง

เกิดวันที่ 19 เดือนมีนาคม พุทธศักราช 2500

สถานที่เกิด อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 1/190 หมู่บ้านรัตนานิเบศร์

ตำบล บางรักพัฒนา

อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ 2 ระดับ 7 หมวดยุทธศาสตร์

สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา

แขวงปทุมวัน เขตพญาไท

กรุงเทพมหานคร 10330

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2516 ม.ศ. 3 จากโรงเรียนพิบูลวิทยาลัย

อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี

พ.ศ. 2518 ม.ศ. 5 จากโรงเรียนพิบูลวิทยาลัย

อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี

พ.ศ. 2520 ป.กศ.สูง (พลศึกษา) วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง

พ.ศ. 2522 กศ.บ. (พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา

พ.ศ. 2542 กศ.ม. (พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนลีลาศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
ประวิทย์ แสงสว่าง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา
กุมภาพันธ์ 2543

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาลีลาศ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและสร้างเกณฑ์ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2542 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร ที่ผ่านการเรียนวิชาลีลาศมาแล้วจำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การลีลาศของชาย, หญิง ประเภทเดี่ยว จังหวะชา ซา ซ่า คือ 18.85 (1.48), 19.18 (1.33) จังหวะแทงโก้ 18.78 (1.87), 19.14 (1.31) ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการลีลาศชาย, หญิง ประเภทคู่ จังหวะชา ซา ซ่า คือ 30.66 (1.67), 30.06 (1.50) จังหวะแทงโก้ 30.58 (2.15), 31.13 (1.73)

2. การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเลขคณิตการลีลาศของชาย, หญิง ประเภทเดี่ยว จังหวะชา ซา ซ่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการลีลาศประเภทคู่ จังหวะชา ซา ซ่า ประเภทเดี่ยว, คู่ จังหวะแทงโก้ ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05

3. เกณฑ์คะแนนดิบการลีลาศของชาย, หญิง ประเภทเดี่ยว จังหวะชา ซา ซ่า, แทงโก้ ใช้เกณฑ์เหมือนกัน ได้แก่ สูงมาก ตรงกับ 20 คะแนน สูง ตรงกับ 19 คะแนน ปานกลาง ตรงกับ 18 คะแนน ต่ำ ตรงกับ 17 คะแนน และต่ำมาก ตรงกับ 16 คะแนน

เกณฑ์คะแนนดิบการลีลาศของชาย, หญิง ประเภทคู่ จังหวะชา ซา ซ่า, แทงโก้ ใช้เกณฑ์เหมือนกัน ได้แก่ สูงมาก ตรงกับ 32 คะแนน สูง ตรงกับ 31 คะแนน ปานกลาง ตรงกับ 30 คะแนน ต่ำ ตรงกับ 29 คะแนน และต่ำมาก ตรงกับ 28 คะแนน

THE ACHIEVEMENT IN LEARNING BALLROOM DANCE OF HIGH SCHOOL
STUDENTS UNDER THE JURISDICTION OF THE GENERAL EDUCATION
DEPARTMENT, MINISTRY OF EDUCATION

AN ABSTRACT
BY
PRAVITH SANGSWANG

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
February 2000

The purpose of this research is to evaluate the Ballroom dance of the four hundred of senior high school-students in Mathayom 6 in the schools under the jurisdiction of the Department of General education in Bangkok Metropolis academic year 1999 in order to compare the achievement of their study and also to create the standard of their dancing study.

After the data had been statistically treated, the results were as follows:

1. The Arithmetical average and the standard of deviation for boys' and girls' dancing in the Cha Cha Cha without partner are 18.85 (1.48), 19.18 (1.33) and 18.78 (1.87), 19.14 (1.31) in Tango. For the arithmetical average and the standard of deviation for boys' and girls' dancing in the Cha Cha Cha with partner are 30.66 (1.67), 30.06 (1.50) and in Tango are 30.58 (2.15), 31.13 (1.73).

2. The differential of the arithmetical average between boys' and girls' dancing in the without partner in Cha Cha Cha. The significant is .05 While there is no differential in Cha Cha Cha dancing in the with partner nor in Tango both in the with partner and without partner.

3. The boys' and girls' dancing in the without partner in Cha Cha Cha and Tango use the same standard in order to score the marks : excellent = 20 marks, good = 19 marks, Fair = 18 marks, poor = 17 marks and very poor = 16 marks. For the boys and girls dancing in the with partner in both Cha Cha Cha and Tango use the same standard : excellent = 32 marks, good = 31 marks, Fair = 30 marks, poor = 29 marks and very poor = 20 marks.